71STE JAARGANG No. 9069 MAANDAG 12 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Italiaanse politie ontdekt groot spionnage-complot

Militaire gegevens aan vreemde mogendheid aangeboden

Rome. — De Italiaanse federale politie, de carabinieri, heeft bekend gemaakt, dat zij een groep agenten heeft onschadelijk gemaakt, welke vertakkingen had tot in kringen van hoge Italiaanse ambtenaren. Deze groep heeft getracht militaire inlichtingen te verkopen aan „linkse elementen, die contact onderhouden met een buitenlandse mogendheid".

Hoge functionaris onder arrestanten

Vijf leiders van het spionnagecomplot, onder wie een hooggeplaatste functionnaris van het ministerie van Handel en Industrie, zijn reeds gearresteerd. Tien andere personen zijn aangehouden om ondervraagd te worden. Deze laatsten zijn ten dele weer op vrije voeten gesteld. Verwacht wordt dat de afdeling contra-spionnage van de carabinieri nog een groot aantal arrestaties zal verrichten, zelfs van personen, die slechts zijdelings zijn betrokken bij de organisatie, die haar kern heeft in het ministerie van Handel en Industrie.

De politie, die op het ogenblik doende is alle betrekkingen bloot te leggen tussen deze organisatie, linkse elementen en een vreemde mogendheid heeft een lijst gevonden van personen, die voordien boven alle verdenking verheven waren. Op deze lijst komt ook de naam voor van een vrouw, die in verschillende transacties van groot gewicht een belangrijke rol gespeeld zou hebben.

Ook ambtenaren van het ministerie van Handel en Industrie staan op deze lijst.

Inval

Bij een inval in het hoofdkantoor van de „Apam", een organisatie, die **zich in schijn bezig hield met industriële projecten**, is een dossier te voorschijn gekomen, dat in verschillende talen gerangschikte militaire gegevens bevatte. Sommige van deze gegevens hebben betrekking op militaire orders, die de NATO-landen in Italië hebben geplaatst en dus van belang zijn voor de nationale defensie.

De politie beschuldigt de leden van de bende, die via de mantelorganisatie „Apam" werkten, ervan, dat zij contact hebben opgenomen met Italiaanse linkse elementen en deze de geheime militaire gegevens hebben aangeboden voor een bedrag van drie honderd duizend gulden.

Documenten

De inmiddels gearresteerde hooggeplaatste Italiaanse functionnaris van het ministerie van Handel en Industrie, die de gegevens aan de organisatie verstrekte, is de 42-jarige Mario Caluori. Hij is een van de meest vooraanstaande ambtenaren van het ministerie. Hij stond aan het hoofd van de afdeling, die over alle bevoorradingsorders ging. Caluori werd gearresteerd op aanwijzingen van het ministerie zelf. Enige hooggeplaatste ambtenaren hadden namelijk reeds vier maanden geleden verdenking tegen hem opgevat en sindsdien hield men hem goed in het oog.

Voor tot de arrestatie van Caluori werd overgegaan, doorzocht men eerst zijn woning, waar „een groot aantal belangrijke documenten" werd gevonden, welke een bewijs vormden van de duistere practijken van deze functionnaris.

PRINSES IRENE OPENT KERK IN LONDEN

Londen. — In tegenwoordigheid van H.M. koningin Juliana en leden van het Britse Koninklijke Huis heeft HKH prinses Irene gisteren het nieuwe gebouw van de Ned. Hervormde Kerk te Londen geopend door met een zilveren sleutel de eiken deur te openen. De vorige Nederlandse kerk te Londen was tijdens de oorlog door bomaanvallen verwoest en thans is een modern gebouw opgetrokken.

Prinses Irene was in de oorlogstijd in deze kerk gedoopt en legde in 1950 de eerste voor het nieuwe gebouw.

Roks (Ned.) uit de Tour

Wim van Est wint de vierde etappe

Bobet gele trui-drager

Caen. — Op de vierde dag van de Tour de France werd de ploegentijdrit gehouden en de vierde etappe van Rouaan naar Caen. Zwitserland won de ploegtijdenrit, waarbij Nederland de zevende plaats innam met Voorting, Wagtmans en Wim van Est. De vierde etappe over 131 km. werd gewonnen door Wim van Est in 3 uur 16 min., 3 seconden. Nolten werd derde en negende Maenen. Een grote groep kwam ex aequo aan, waarin Faanhof, Suykerbuyck, Van Breenen, Klaas van Est, Voorting, Wagtmans.

BOBET
......gele trui......

Na de vierde etappe heeft Bobet (Frankrijk) in het algemeen klassement de eerste plaats van Wagtmans overgenomen. Bobet is thans de eerste met een totaaltijd van 22 uur, 11 min., 13 seconden tweede is Wagtmans op 35 seconden; derde Koblet op 51 seconden; vierde Bauvin (N.O.-Centraal-Frankrijk) en vijfde Schaer (Zwitserland).

Zondag heeft Roks de strijd gestaakt, zodat de Nederlandse ploeg thans uit negen man bestaat.

Van Breenen viel terug

Kort na de start voor **de derde etappe** reden Dussault (Frankrijk-Z.W.), Van Breenen (Nederland), Meunier (Frankrijk Noord-Oost-Centraal) en de Belg Van Genechten weg en vergrootten geleidelijk aan hun voorsprong. Bij Zoullens (82 km. van de start) lagen zij zelfs elf minuten voor. Daarna zetten een peloton de jacht in; het verschil werd steeds geringer en vlak voor Rouaan was dit tot ongeveer anderhalve minuut gereduceerd. De uitgeputte Van Breenen kon toen het tempo niet meer volgen en viel terug. De overige drie wisten zich aan de kop te handhaven en in de eindsprint sloeg Dussault zijn twee concurrenten.

In deze etappe werd Suykerbuyk 75e, Van Breenen 77e, Maenen 103, Roks 104e.

De wnd.-directeur van het Radulphus College, frater Theoduul, feliciteert de jongste examinandus Wilhelmus Verstappen, die voor zijn zeer goede puntenlijst een welverdiend applaus oogstte.

Geslaagde Kindershow van Centro Antillano

Willemstad. — Zaterdagavond is in Centro Antillano op het Brionplein een Kindershow gehouden ten bate van het Gebrekkige Kind, waarbij maar liefst f 310,50 aan de Stichting kon worden afgedragen. De show, die alleraardigste uitbeeldingen weergaf, had niet te klagen over geringe belangstelling.

De muzikale omlijsting van de show was in handen van de jongelingen Gilbert en Robert Libier (viool en piano), die blijk gaven goede musici te zijn. De leiding van de avond had mej. Miriam Maduro. Na de show kreeg zij van een knaapje, gestoken in een uniform van kapitein ter Zee, een bouquet bloemen aangeboden.

Bijna 40 figuurtjes hebben wij kunnen bewonderen. Hieronder bekende filmsterren, zoals Esther Williams, bokser Kid Bogon, zeepiraten, een prins en natuurlijk meisjes gestoken in prachtige dresses. Iedere bezoeker ontving bij het betreden van de club een formulier, waarop men later moest invullen welk costuum de leukste was. De winnaar onder de jongens was de bokser Kid Bogon, die een Lionel-trein ontving. Tamara Taumanova kreeg de eerste prijs van de meisjes en ontving een wandelende pop. Joe de Magao was tweede en Prins Adelardo de derde winnaar jongens. Sneeuwwitje kreeg de tweede prijs, een prachtig schilderstuk.

De bezoekers van de Kindershow, die van en voor het kind is gehouden, hebben een aardige avond gehad en zich naar hartelust kunnen vermaken.

Wij moeten het initiatief van Centro Antillano ten zeerste op prijs stellen. Velen hebben een leuke avond gehad, terwijl het Gebrekkige Kind financieel goed geholpen is.

AANVAL OP HANOI BEGONNEN

Vietminh-keurtroepen slaan in de nacht toe

Hanoi. — De Vietminh-opstandelingen hebben vannacht hun eerste grote aanval gedaan op de verdedigingsgordel rond Hanoi en Haiphong, waarachter de Fransen zich in de afgelopen twee weken verschanst hebben. Vijf Vietminhbataljons — de voorhoede van 30.000 man communistische keurtroepen in het Zuidelijk deel van de delta — sloegen om vijf uur toe. Zij probeerden een sterke Franse eenheid langs de vitale verkeersweg 39 aan de Westelijke oever van de Rode Rivier onder de voet te lopen.

Deze weg verbindt Hanoi met het meest Zuidelijk gelegen bastion Hoengyen. Onder dekking van hevig mortiervuur kropen zij uit de sloten rond de vlakke rijstvelden, 8 km ten Noorden van Hoengyen, en renden, gewapend met tommyguns de dorpjes langs de weg binnen. Volgens een Franse woordvoerder gelukte het hun niet de Franse en Vietnamese wegenwachters bij verrassing te overvallen. De verdedigers sloegen direct met tanks en pantserwagens terug en spoedig waren de rijstvelden bedekt met Vietminhdoden. De Franse leden volgens de woordvoerder aanzienlijke verliezen bij de hevige strijd.

Antilliaanse studenten naar Engeland

Amsterdam. — Vijftig buitenlanders, die in Nederland studeren, nemen van 17 tot 28 Juli deel aan een studiereis naar Engeland, georganiseerd door de Foreign Students Service. Het onderwerp van de studiereis is de ontwikkelingsplannen in de stad en op het platteland. Onder de deelnemers bevinden zich de volgende Antillianen: M. A. Francisca, mej. D. M. Labega en R. E. Römer; van Suriname: S. Bellot, H. Eersel, mej. A. Landburg, R. Lohbrecht en echtgenote, drs J. Sedney, E. Tjoe Nij, mej. A. I. N. Tjon A Pauw.

Stoffelijk overschot van twee meisjes gevonden

De Italiaanse politie heeft het stoffelijk overschot gevonden van 2 jonge, blijkbaar welgestelde, Italiaanse meisjes in omstandigheden, die sterk doen denken aan het geval Wilma Montesi, wier dood zulk een sensationeel proces heeft veroorzaakt, dat in Maart j.l. verdaagd werd. Een der meisjes werd gevonden op een geïsoleerd stuk strand nabij Salermo, het andere op het strand van Casalico nabij Foggia. Evenals in het geval van Montesi waren de slachtoffers voor in de twintig, en werden er geen sporen aangetroffen van gewelddaden of wonden of aanwijzingen die op verdrinking zouden kunnen wijzen.

Nieuwe Guatemalaanse regering vindt erkenning

Guatemalastad. — Tot nu toe hebben elf landen de regering van kolonel Armas erkend, namelijk Frankrijk, Spanje, El Salvador, Honduras, Nicaragua, Costa Rica, de republiek van Santo Domingo, Venezuela, Nationalistisch China, het Vaticaan en Perú.

De nieuwe regering heeft aangekondigd, dat zij zal nagaan onder welke omstandigheden de wapens van achter het IJzeren Gordijn door de regering-Arbenz zijn aangekocht.

Recht tot het Hart

— Door te disputeren raakt de waarheid zoek.

Tennis-festijn op Julianadorp

Minder goden krijgen en grijpen hun kansen

Nasi-goreng tot besluit

Julianadorp. — Gisteren heeft de C.P.I.M.-gemeenschap **alhier onderlinge tenniswedstrijden met een speciale puntentelling georganiseerd. Deze puntentelling gaf ook de zwakkere broeders een kans, omdat de wedstrijden het karakter van een handicap hadden.**

Aan het slot van de onderlinge tenniswedstrijden, die gisteren te Julianadorp werden gehouden, deelde de voorzitter, de heer H. Aschmeneit met een toepasselijke speech de prijzen uit.

Reeds gistermorgen om 8 uur traden de eerste dubbels aan op de Julianabanen, waarna full speed werd doorgewerkt tot bij elven.

Interessant was, dat meerdere zwakke broeders als overwinnaar uit de strijd traden.

Reeds tijdens de wedstrijden vonden de deelnemers elkaar bij een gezellige koffie in de clubtent. Er was gelegenheid tot een dansje op de tonen van een picoo bello bandje, dat niet alleen uitstekende dansmuziek, doch ook even geslaagd enkele klassieke nummers ten gehore bracht.

Om ongeveer 12 uur verzamelden zich alle deelnemers rondom de heer Aschmeniet, voorzitter van de tennisclub, en diens ijverige helpers, om uit zijn mond de uitslagen te vernemen.

De heer Asmoneit zeide, dat deze vriendschappelijke tennis-ontmoeting in alle opzichten geslaagd was, en dat het hem speet deze prettige gemeenschap voor een half jaar te moeten vaarwel zeggen, daar hij op 26 Juli a.s. met verlof naar Nederland gaat.

Hierna ging hij over tot de prijsuitdeling. De prijzen waren buitengewoon origineel. Zij bestonden namelijk uit grote flessen geparfumeerd haarwater, die de winnaars alras over de hoofden van de niet-winnaars leegstortten, zodat iedereen dus nog zijn deel in de prijzen kreeg!

Ook inwendige mens!

Om 1 uur vormde zich in de clubtent een lange queu van hongerigen, gewapend met bord en lepel, die langzaam voorschreed langs de open ramen, aan de buitenzijde waarvan de uitdelers der goede gaven zich opgesteld hadden. Dat de nasi goreng uitstekend smaakte, bewijst het feit, dat velen tot drie à viermaal toe hun hun leeg bord lieten vullen, waardoor menige broekriem op „de vreet-haak" moest worden gezet. Om 2 uur stopte de muziek met een „Farewell Blues", en kon de tennisclub op een zeer geslaagd sportfestijn terugzien.

Gezellige nasi goreng-tafel na de tennis-wedstrijden, die gisteren te Julianadorp werden gehouden.

's-Gravenhage. — De Julimaand is zeldzaam koud. Gisteren en 1 Juli in 1919 met een etmaal-gemiddelde te De Bilt van 10,8 graden Celsius waren de koudste Julidagen sinds 1903.

In volle ambassades

Dreigende typhus-epidemie

New York. — Volgens de correspondent van de New York Times vreest men voor het uitbreken van een typhus-epidemie onder de Zuid-Amerikaanse ambassades in Guatemala. Men is speciaal bezorgd over de toestand in de Mexicaanse ambassade, waarin meer dan 500 mannen, vrouwen en kinderen huizen in een ruimte, die normaal alleen geschikt voor de ambassadeur zou zijn met zijn gezin en mogelijk enige gasten. Slechts weinige van de mensen, die in de ambassades een toevlucht hebben gezocht zijn ingeënt tegen typhus. Men acht de toestand een gevaar voor de stad zelf.

24 geslaagden op Radulphus College

„Diploma is de sleutel, karakter is alles"

Willemstad. — Een feestelijk gestemde schare Gecommiteerden, leraren en leerlingen van de eindklassen van het Radulphus College was Zaterdagmiddag in de grote bovenzaal van deze school bijeen ter gelegenheid van de plechtige uitreiking der puntenlijsten aan de jongens die voor het eindexamen geslaagd waren. De waarnemend directeur van het College, frater Theoduul deelde in zijn toespraak mede, dat van de 31 leerlingen, die in de B.— C—. en handelsafdeling eindexamen deden, er 24 geslaagd waren.

Hij dankte allereerst de dames en heren deskundigen voor de grote moeite die zij zich gedurende de dagen van de examens getroost hadden. Tot de laatste dag hebben zij zich volledig aan hun taak gegeven. En wat voor de examinandi zo prettig was: zij hebben in de voorbije voor hen zo gewichtige en spannende dagen „tegen een prettig gezicht kunnen aankijken". En dat terwijl de Gecommiteerden de voldoening moesten missen die de leraren smaakten, wanneer zij bij zich zelf konden vaststellen dat hun leerlingen hen niet beschaamd maakten.

Zich tot de jongens wendend zeide frater Theoduul, dat zij de eerstgeslaagden van de nieuwe school zijn en de derde groep, die op het Radulphus College eindexamen doet. Na hen gelukgewenst te hebben zeide hij, dat zij niet moesten denken dat de puntenlijst hun toekomst maakte. Deze is alleen een introductie en meer niet. Ook met een minder goede lijst kan men in de wereld slagen. Immers het gaat allereerst om het karakter en om de wijze waarop men zich als katholiek weet te gedragen. „Jullie bent op een katholieke school geweest," aldus frater Theoduul, „om je in de wereld goed te doen zijn. Draagt een katholiek leven uit. Weest niet overmoedig. Weet jezelf naar waarde te schatten. Onze directeur frater Gualbert heeft het vorig jaar het einddiploma vergeleken met een sleutel, die je toegang verschaft tot het leven. **Maar het is** ook niet meer dan een sleutel."

Nadat frater Theoduul ook de ouders en verzorgers der geslaagde leerlingen gelukgewenst had, spoorde hij de jongens aan zich ten opzichte van hen dankbaar te tonen door zich in ernst toe te leggen op de grote taak die hen wach.

Nadat de spreker de beste puntenlijsten van iedere afdeling de revue had laten passeren, kwamen de jongens een voor een hun getuigschrift tekenen en de gelukwensen van de directeur in ontvangst nemen. De kleine Wilhelmus Verstappen kreeg een extra applaus, toen hij voor de grote tafel verscheen. En in hem eerden de aanwezigen allen, die het moeilijke eindexamen tot een goed einde hadden gebracht.

Ten besluite voerde ds Steenstra namens de Gecommiteerden het woord. In een geestige toespraak gaf hij een parafrase van het fenomeen: gecommiteerde. Vreemde wezens noemde hij ze, die biologisch niet zo gemakkelijk te vangen zijn. Een soort bijhang aan tafel. Een personage, dat niet veel praat en alleen maar even lacht wanneer de geëxamineerde een goed antwoord geeft. Iemand eigenlijk waarvan het thans toch geen zin meer heeft er over te praten, omdat het de geslaagden geen zier meer kan schelen!

Maar toch wilde spreker nog wel even zeggen, dat de gecommiteerden hun werk gaarne hadden gedaan, en dat zij van harte met de examinandi hadden meegeleefd. „Want", aldus ds Steenstra, „het gaat om u als jonge mensen van dit land, waarvan in de komende jaren veel verwacht wordt. Gij moet wat betekenen niet alleen in de Antillen, maar waar gij ook zijt. Elk mensenkind, dat niet zichzelf zoekt, zal een invloed ten goede kunnen uitoefenen."

Een hartelijke handdruk voor ieder der geslaagden besloot de schoolbijeenkomst, die o.m. werd bijgewoond door frater Radulphus en frater Franciscus.

A.s. Vrijdagavond om 8 uur vindt in dezelfde zaal van het Radulphus College de officiële diploma-uitreiking plaats, waarbij de ouders der geslaagden worden uitgenodigd. Woensdag 21 Juli maakt de hele school een tocht naar een baai, terwijl des avonds allen in dezelfde zaal van de school voor de eindfuif bijeen zullen komen.

De namen der geslaagden

Zij die slaagden en het diploma in ontvangst konden nemen zijn:

Hogere Handelsschool (H.H.S.)

Osric P. Curiel, Renald J.A. Fraai, Joudert Hamud, Elsio A. Jansen, Francisco Kleinmoedig, Ronald De Lanoy, Maurits J. Larmonie, Emmanuel V. Pascal, Dick E. Sillé, Francisco R. Suriel, Heliodoro A. de Windt en Harold E.B. Zuiverloon.

Hogere Burgerschool H.B.S. B

Julian A. Abraham, Roberto J. Davelaar, Erick H. Denswil, Francisco D. Leo, Eldred G. Maduro, Cecil A. Richardson, Stanley L. Sprock en Wilhelmus Verstappen.

H.B.S. C

Ronald S. Francisca, Fidel J. M. Frans, Edgar G. Jonis, Celsio C. Luisa.

Weinig hoopvol

Uit verspreid over drie werelddelen, uit niet minder dan vijf plaatsen heeft ons het nieuws aangaande Indo-China bereikt. Dit nieuws staat op het ogenblik in het middelpunt van de internationale belangstelling. De wereldpolitiek wordt beheerst door de strijd van de Franse Unie tegen de Vietminh. In Washington en in Genève, in Troeng Gia, in Parijs en in New Delhi is dezer dagen de Indo-Chinese kwestie het voornaamste onderwerp van gesprek geweest. En de jongste gebeurtenissen in de delta van de Rode Rivier drijven de spanning ten top. De hoogst verontrustende militaire ontwikkelingen in het Noorden van Vietnam spelen zich intussen af tegen de achtergrond van minder spectaculaire — maar daarom niet minder belangrijke — politieke evenementen.

In de Amerikaanse hoofdstad hebben de Westerse Grote Twee Frankrijk gewaarschuwd niet **op buitensporige eisen** van de communisten in te gaan: Ook verklaarden de Britten en Amerikanen, dat zij plannen zouden maken voor de collectieve verdediging van Zuid-Oost Azië. Zowel in het geval van een wapenstilstand, als in het geval van een mislukking der besprekingen te Genève zouden zij aldus paraat zijn. En in het zogenaamde Potomac Handvest zijn Eisenhower en Churchill, in minder concrete bewoordingen, op het onderwerp teruggekomen. „Wij zullen geen deel hebben aan enig verdrag dat de gedwongen onderwerping van een vroegere souvereine staat bevestigt," zo stelden de twee staatslieden vast. De Amerikaanse president heeft intussen, op een persconferentie, een allerminst overbodige uitleg gegeven van deze vrij duistere uitspraak: Als Frankrijk in Indo-China een overeenkomst zou sluiten, waardoor inwoners van Vietnam onder het rode juk zouden komen, zou Amerika geen partij kunnen zijn bij een dergelijk contract, aldus Eisenhower. Hij sloot de mogelijkheid echter niet uit, dat de V.S. op enigerlei wijze zouden meewerken aan een wapenstilstand. Het was een subtiele positiebepaling, waarmee Washington zich niet te zeer aan een bepaald beleid bond. Tevoren had echter het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden in deze affaire een radicaler standpunt ingenomen, in de vorm van een resolutie, die overigens vooral tegen het Britse plan voor een „Aziatisch Locarno" gericht was.

In Genève werden geen opzienbarende vorderingen gemaakt bij de diplomatieke onderhandelingen inzake Indo-China, maar in het plaatsje Troeng Gia zijn reeds besprekingen begonnen tussen officieren van de Franse Unie en de Vietminh over de voorbereidingen van een staakt het vuren.

Tenslotte is er nog één aspect van het uitermate gecompliceerde Indo-Chinese probleem, dat de bijzondere aandacht verdient: Het recente bezoek van Tsjoe En-lai aan Nehroe. De eerste ministers van Azië's twee grootste mogendheden hebben in hun gesprekken immers vooral aandacht besteed aan Indo-China. In het communiqué, dat is gepubliceerd, wordt de indruk gewekt, dat de communistische staatsman en zijn neutrale collega het volkomen eens zijn over de ideale oplossing voor de Indo-Chinezen. In feite wordt Nehroe's buitenlands beleid natuurlijk door heel andere motieven bepaald dan dat van Tsjoe En-lai, maar de laatstgenoemde is er toch maar in geslaagd de publieke opinie in Zuid-Azië in verwarring te brengen, speculerend op het aldaar heersende historische wantrouwen tegen de politiek der Westerse „koloniale mogendheden".

De Franse premier moet binnenkort zijn parlement rapport uitbrengen over de resultaten van zijn vredesactie. De kans op een voor het Westen acceptabele overeenkomst met de Vietminh is op het ogenblik geringer dan ooit. De communisten hebben geen reden om concessies te doen. Hun machtspositie is zeer sterk. Wat zouden de Fransen tegen de rode troepen kunnen uitspelen? De vooruitzichten zijn allerminst hoopvol.

Boks-avond zeer slecht georganiseerd

Baby Gavilan afgekeurd en kan beter niet meer vechten

(VAN ONZE SPORTVERSLAGGEVER)

Willemstad. — Het voor Zaterdagavond jl. aangekondigde boksprogramma van de Caribbean Boxing Club moest door velerlei omstandigheden helemaal veranderd worden. Voor het publiek, ofschoon deze maal zeer matig, was het vooral een teleurstelling, dat de hoofdpartij tussen Baby Gavilan en Ismael España niet kon doorgaan, daar de Cubaan door dr Vaandrager om gezondheidsredenen werd afgekeurd om te boksen. Op navraag bij de dokter verklaarde deze ons, dat hij Baby Gavilan niet alleen aanraadde om deze avond niet te vechten, doch dat deze bokser in verband met een physieke afwijking, beter nooit meer de ring ingaat, daar dit hem eens duur kan komen te staan. Algemeen wordt beweerd, dat het niet optreden van Baby Gavilan te wijten is aan zijn klein lichaamsgewicht in vergelijking met Ismael España; dit is echter onjuist, daar eerstgenoemde wel wilde boksen, doch door de dokter werd afgekeurd.

Verrassende aanval van Young Tunney

Zowel Little Dinamite (alias Oscar) als Diamante Negro (Papa) lieten verstek gaan, daar zij de volgende week op Aruba in de ring moeten verschijnen en niet de kans willen lopen geblesseerd te worden. Het optreden van beide boksers vinden wij zeer gerechtvaardigd, daar het gevecht voor de Caribbean Boxing Club reeds vorige week, dus op 3 Juli, had moeten plaats vinden.

Al met als was het Zaterdagavond een der slechtste, zo niet de slechtst georganiseerde boksavond in de geschiedenis van de Curaçaose bokssport. Promotor Fraites zat met de handen in het haar en na veel beraadslaging besloot men eindelijk toch het aanwezige publiek, dat zo onderhand van ongeduld zat te trappelen in afwachting van de dingen, die komen zouden, een programma aan te bieden van drie partijen.

Om twintig minuten over negen verscheen de heer Eithel Hernandez in de ring (ook announcer Ailan Julia was verdwenen) en kondigde het gevecht aan tussen Primo Nel en Keleofeos. Het werd een gevecht over vier ronden, waarin Keleofeos meerdere malen tegen het canvas ging, daar zijn tegenstander meer offensief optrad. Als referee trad op een Nederlandse schepeling van de in de haven zijnde tanker „Farmsum", die vroeger, naar men beweert, kampioen is geweest van Zuid-Holland. Zijn kwaliteit als referee was Zaterdagavond echter veel minder dan indertijd zijn boksvaardigheid, en het publiek liet haar mening hierover dan ook duidelijk blijken. Kreten als: „Bahè fo'i Ring" waren aan de orde van de „avond". Waarschijnlijk achtte de Caribbean Boxing Club het niet noodzakelijk voor dit gevecht een jury aan te stellen. Toen de vier ronden waren afgelopen, verklaarde de referee het een draw, terwijl het volgens onze mening zeker een ruime punten-overwinning had moeten zijn voor Primo Nel.

Van de Curaçaose sportvelden

Als tweede bout van de avond kregen wij te zien Kid Victor en Dinamite Jr. Ofschoon Dinamite Jr een beetje meer in vorm was dan zijn tegenstander, staakte hij het gevecht in verband met het verkeerd optreden van de referee. Het werd dus een overwinning door K.O. voor Kid Victor. Dit mag wel een zeer gemakkelijke zege genoemd worden.

Promotor Fraites zag zich genoodzaakt naar een andere referee uit te zien en hiervoor werd uitgekozen de ex-bokser Romualdo Semeleer (alias Pantera Negra), die in de volgende en laatste bout liet zien dit vak beter te verstaan dan zijn voorganger.

Als hoofdbout kregen wij te zien de boksers Young Joe tegen Young Tunney. Direct na het begin opent Young Joe een fel offensief, doch het was aan te zien, dat Tunney geduldig incasseerde in afwachting van een kans. In de tweede en derde ronde kwam Young Tunney er beter in en beide keren mocht Young Joe van geluk spreken, dat de gong redding bracht. De vierde ronde vertoonde een gelijk opgaande strijd, terwijl in de vijfde ronde Young Joe het steeds maar zocht in de clinch duidelijk tekenen tonend van vermoeidheid. Als hoogtepunt kwam in de zesde ronde een harde treffer van Tunney op Joe's kaak, die hem even aan het wankelen bracht.

De zevende ronde gaf een gelijk opgaande strijd met Young Joe iets in de meerderheid. In de achtste ronde kwam echter de surprise van de avond. Young Joe opende een offensief op zijn tegenstander en deze moest menige rake mokers van Joe incasseren. Na een reeks van slagen scheen Young Tunney echter als wakker geworden uit een slaap en heftig begon hij met zijn tegenaanvallen, die weldra het einde zouden betekenen van Young Joe, die zeker niet had gerekend op zó'n reactie van zijn tegenstander. Na enkele rake klappen op het gezicht en lichaam te hebben geïncasseerd, bezweek Joe en viel tegen de touwen. Referee Romualdo begon te tellen, Joe herstelde zich en stond op, doch eenieder wist, dat hij nu de genadeslag zou gaan incasseren.

En werkelijk, toen hij geheel groggy tot staan kwam, stuurde Tunney hem direct weer naar het canvas met een rechtse en deze keer werd hij uitgeteld. Met een verdiende overwinning voor Tunney kwam een einde aan deze boksavond.

Marine Olympiade In Augustus

Willemstad. — Naar wij van 2e Lt. J. van Lier, secretaris van de Marine Sport Vereniging en organisator van het M.S.V.-tournooi, vernemen, zal er in Augustus as. een grootse Militaire Sport Olympiade worden gehouden. Op het programma staan voetbal, athletiek, volleybal, boksen, zwemmen, enz.

De op Aruba gedetacheerde militairen zullen ook aan dit tournooi deelnemen en zullen een sterke ploeg naar Curaçao afvaardigen.

In Nederland wordt ook elk jaar zulk een grootse militaire sportevenement georganiseerd, waar militairen uit het hele land aan deelnemen.

Om de Curaçaose tennis-kampioenschappen

Willemstad. — Zaterdagmiddag zijn de tenniswedstrijden om de kampioenschappen van Curaçao onder auspiciën van de N.A.L.T.B. voortgezet. De uitslagen zijn:

Mej. de Vos Burghart slaat **Mej. Nieuwenhove** met 6—2 en 6—2; **Mevr. Reitsma** slaat **Mevr. Nieuwenhuis** met 6—0 en 6—3, **Mevr. Easton** slaat **Mej. Dankmeijer** met 7—5 en 10—8. **Pimentel** slaat **Brakke** met 7—5, 6—1 en 6—0, **Bakhuis** slaat **Lourens** met 6—0, 6—1 en 6—1; **De Jongh** wint bij default van **O. Salas.**

Hedenmiddag worden de kwart-finales gespeeld tussen Rudolph — Philip, Gerharts — Flores en Mevr. Nijboer tegen Mevr. Samson.

De weg wordt gerepareerd

Willemstad. — „Onze weg wordt gerepareerd....' klonk hedenmorgen de opgewekte stem van een bewoner van Weis afó door de telefoon.

De reden van deze blijdschap was het feit dat Openbare Werken (eindelijk) Zaterdagochtend een aanvang had gemaakt met het repareren van de Lagunillasweg bij de Lauffer-school te Weis Afó.

De oude put midden op de weg wordt nu volledig gedempt en de overblijfselen van de molen opgeruimd. Wij verheugen ons erover dat D. O. W. zo kort na ons, mede namens de bewoners gedane verzoek, zo diligent is geweest.

Hoewel de weg (nog) niet geasphalteerd wordt betekent het „repareren" al een hele vooruitgang en verbetering voor de bewoners en wij mogen hier namens die bewoners D. O. W. hartelijk dankzeggen voor deze stap in de goede richting.

MARIA-BEDEVAART

Willemstad. — Gisteren had wederom een in alle opzichten prachtig geslaagde Bedevaart plaats langs de Mariakerken van ons eiland — ditmaal van de parochies van Banda' bao.

Over de Kleine en Grote Berg trok een grote stoet van ongeveer 180 auto's waaronder verschillende grote bussen. Toen de eerste te bezoeken kerk — Jandoret — bereikt werd, was de toeloop overweldigend: men kan veilig aannemen dat meer dan 1000 personen aan de Bedevaart deelnamen.

De omvang van de stoet werd op indrukwekkende wijze zichtbaar toen bij het vallen van de avond Sta. Maria verlaten werd en de stoet over de Jan Noorduynweg huiswaarts toog: bij de poort van het nieuwe Julianadorp aangekomen kon men de lichten der auto's volgen tot op de heuvel van Sta Maria, waar de laatste auto's nog niet in beweging waren.

Het was een prachtige manifestatie waarin de Godsvrucht van Banda-'bao voor de H. Maagd op ontroerende wijze bleek.

Een speciaal woord van dank aan de politie, die een moeilijke taak met toewijdingen bekwaamheid vervulde, is op zijn plaats.

M.S.V. tournooi

Asiento en MBS zijn de „halve" finalisten

Suffisant. — In het kader van het M.S.V. voetbaltournooi zijn in het afgelopen weekeinde weer enige wedstrijden gespeeld. Zaterdagmiddag ontmoetten de eerste elftallen van ASIENTO en SCHERPENHEUVEL elkaar voor de tweede maal in één week tijd. (Zoals onze lezers wel zullen herinneren speelden deze beide clubs vorige week Zondag gelijk (0—0), waarna besloten werd de wedstrijd op Zaterdag, 10 Juli, over te spelen.)

Was de ontmoeting van vorige week tussen deze beide ploegen slecht en onaantrekkelijk te noemen; de returnmatch was werkelijk de moeite waard om te zien. Asiento speelde met één invaller en Scherpenheuvel had twee spelers verwisseld.

Asiento liep goed van stapel. De goed opgezette combinaties vlotten prima, het spel werd open gehouden en de beide vleugels deden goed werk. De Scherpenheuvel-verdedigers moesten alle zeilen bijzetten om doelpunten te voorkomen. En dit gelukte hen ook; in het bijzonder dank zij het slecht afwerken van de goed opgebouwde aanvallen door de Asiento-spelers. Bij de rood-witten ontbrak eenmaal de „finishing touch" zo nodig om doelpunten te maken.

In de 43e minuut van de eerste helft noteren wij twee gevaarlijke aanvallen van Scherpenheuvel. De linksbinnen kwam alleen te staan voor de Asiento-keeper, hij omspeelde deze en schoot hard tegen de lat. De terugspringende bal kwam voor de voeten van een andere Scherpenheuvel-speler, die echter keihard naast schoot.

Toch zou er een doelpunt komen, zij het dan een afgekeurde. Even later kreeg de uitstekend spelende rechtsbuiten van Scherpenheuvel „Lou" de bal in duidelijk buitenspel-positie toegespeeld. De grensrechter vlagt, er volgt toch een schot, maar het doelpunt wordt afgekeurd.

Vier minuten na de hervatting werd dan het eerste „echte" doelpunt na 154 minuten voetbal tussen Asiento en Scherpenheuvel gescoord. Er kwam een Asiento-aanval op rechts. De bal belandde vóór de doelmond waar een scrimmage volgde. De toestormende Van der Wal (invaller voor Meyer) zag een gaatje en.... het was 1—0.

Nu is Scherpenheuvel sterker in de aanval. Aanval na aanval wordt ondernomen op het Asiento-doel, dat telkenmale aan doorboring ontsnapt, doordat er altijd een Asiento-been of hoofd in de weg staat.

Om kwart voor zeven(!) weerklinkt dan voor het laatst het fluitje van de scheidsrechter en heeft Asiento verdiend gewonnen.

Marinebasis — Van Speyck

De Zondagmiddag gespeelde wedstrijd M.B.S. — Van Speyck was een herhaling van wat er in de ontmoeting Asiento — Scherpenheuvel vorige week Zondag te zien was, nl. kick-and-rush-voetbal. Er zat weinig verband in het spel. Beide ploegen vochten (en schopten) weliswaar als leeuwen voor de overwinning en het was te zien, dat de spanning op het veld er in zat. Op het veld, want de wedstrijd kon het publiek niet boeien.

De wedstrijd begon veelbelovend. Vijf minuten na het begin opende rechtsbuiten Lothman van M.B.S. de score: 1—0. Drie minuten later volgt uit een scrimmage voor het Van Speyck-doel een schot van Boesten (2—0).

Ook in de tweede helft zijn de jongens van de Van Speyck voortdurend in de aanval en zijn er gevaarlijke momenten voor het M.B.S.-doel. Eénmaal ontsnapte de basismannen door het oogje van de bekende naal, toen een hard ingeschoten bal de lat trof. MSB probeert het nu herhaaldelijk over links. Linksbuiten Prudhom gelukt het ook enkele keren door de verdediging te komen, maar de afwerking is slecht; doelpunten blijven uit. De ballen worden ver naast en hoog over het doel geschoten.

M.B.S. heeft gewonnen en zich daardoor in de volgende ronde van dit nederlaag-tournooi geplaatst.

De Stand.

De stand in het M.S.V.-tournooi is nu als volgt:

In **afdeling I** (de eerste elftallen) hebben vier ploegen zich geplaatst in de halve finales, t.w. Asiento, Athene, Willemstad en M.B.S. As Zondag speelt Athene tegen Willemstad en op de vooravond van Nederland — Curaçao (25 Juli) zal M.B.S. de pas van Asiento naar de finale proberen af te snijden.

In **afdeling II** hebben Asiento 2, M.B.S. 2, Scherpenheuvel 2 en M.L.D. 1 zich geplaatst in de halve finales. Zondag speelt Asiento 2 tegen M.B.S. 2 en Zaterdag 24 Juli Scherpenheuvel 2 tegen M.L.D. 1.

De „halve" finalisten in **afdeling III** zijn: Athene 3, M.B.S. 3, Scherpenheuvel 3 en Asiento 3. As. Zaterdag 17 Juli ontmoeten Athene M.S.B. en Scherpenheuvel Asiento.

CRICKET COMPETITIE BEGONNEN

Suffisantdorp. — Onder bijzondere belangstelling werd gisteren de Shell Sport Association cricket competitie ingeluid met twee A-wedstrijden en wel tussen Willemstad en St. Lucia. De newcomer in de A-klasse St. Lucia wist van Willemstad een draw te forceren en dit werd bereikt met enthousiast feelding work. St. Lucia het eerst aan bat scoorde voor all 86 runs, waarvan Smith er 25 op zijn naam boekte, gevolgd door Emanuels met 18.

Willemstad, die alles op alles zette om de eerste overwinning in de competitie in de wacht te slepen, bracht het eveneens tot 86, met de twee laatste man aan bat, was er slechts één run nodig om van de overwinning verzekerd te zijn, maar helaas het geluk hielp niet mee. Een keurige strike van Chaerest werd door Coldron gestopt en dat werd noodlottig voor de striker, die niet op tijd in zijn crease was en door de umpire out werd verklaard. Zo heeft St. Lucia nog op het nippertje tegen Willemstad een draw kunnen forceren. Voor Willemstad boekte Alwyn de hoogste score op zijn naam n.l. 21 gevolgd door Brazer met 15. In de C-Klasse waren het Cosmo en Granada-B, die om de eer streden. Cosmo, een nieuwe club, boekte haar eerste overwining, met 94 runs tegen Grenada 77, voor all.

Trotters niet aanwezig

Suffisantdorp. — Gisteravond moest in het Suffisantstadion de voetbalwedstrijd Sithoc—Trotters plaats hebben. Frater Andrea met zijn jongens waren aanwezig, doch geen Trotters. Dit is jammer niet alleen, voor de spelers, die er wel waren, maar ook voor het publiek, dat van een goede wedstrijd dacht te genieten.

MISSIEWEEK GEOPEND

Willemstad. — Zaterdagavond om acht uur werd door de Paters Redemptoristen de H. Missie geopend in de kerk van Grootkwartier die geheel gevuld was met voornamelijk Nederlanders en Surinamers.

Nadat de geestelijkheid de Missie-predekers aan de kerkpoort had afgehaald werden, deze naar voren geleid en verwelkomend toegesproken door de Pastoor van de parochie de Zeer Eerw. P. Th. Bartel.

Vervolgens hield de leider des Missie, de Zeer Eerw P. R. Lampe een meditatie over de „*Zaligmaking*", die niet zal nagelaten hebben, diepte indruk te maken op de aanwezigen.

Tenslotte werd in processie het beeld van O. L. Vrouw van de Berg Carmel, Patrones der Parochia, naar een ereplaats voor in de kerk gebracht waar het gedurende de H. Missie zal blijven staan, om de gelovigen de gelegenheid te geven gedurende de Missie eens bij het beeld te komen bidden.

Maandag

10.30 uur: **Conferentie** voor de kinderen der 4 scholen van Groot-Kwartier (10.30 uur.)

KAAIMAN IN HET SCHOTTEGAT

Willemstad. — Van de heer R. H. Grep vernamen wij, dat in het Schottegat nabij pier 4-Valentijn, op Zaterdag enkele werknemers van de C.P.I.M. een kaaiman van ruim 28 duim lengte hebben opgevist. Het dier, voor Curaçao een vreemde verschijning, genoot bijzonder veel belangstelling, zelfs de Passaat-fotograaf was aanwezig om het vreemde heerschap op de gevoelige plaat vast te leggen. Het dier was vermoeid van het zwemmen, het zilte nat is hem wat onwennig. Het dier is waarschijnlijk afkomstig van één der Venezolaanse barkjes. In elk geval is het dier overgedragen aan de heer Willems, die op het Rif een dierenpark exploiteert, alwaar het „als het nog leeft" een heren-bestaan kan genieten in de vijver, waarin reeds een kaaiman vertoeft.

Jongen vermist

Willemstad. — Sinds Zaterdagmorgen is verdwenen de 18-jarige E. Promes, wonende op Stenen Koraal. De politie speurt ijverig naar deze knaap, doch kon tot op heden nog geen spoor van hem ontdekken.

Slipte van de berm

Willemstad. — Op de F. D. Rooseveltweg passeerde een auto een andere personenauto. Laatstgenoemde personenauto haalde naar rechts uit om de andere wagen te laten passeren, slipte met zijn rechtervoorwiel tegen de berm, sloeg om en kwam tot stilstand tegen een rotswand. Een inzittende vloog met zijn hoofd tegen en door de voorruit.

Goede en Slechte verkeerslichten

Willemstad. — Het is hopeloos met de verkeerslichten op het kruispunt Roodeweg-Hamelbergweg. Vanaf de dag dat deze ingebruik zijn genomen, zijn de lampen reeds ontelbare malen buiten werking geweest. Wij vinden, dat indien deze verkeerslichten niet goed kunnen werken, men ze beter weer weg kan halen. Het werkt ontzettend verwarrend voor de autobestuurders dat de verkeerslichten dan wel en dan niet werken.

REOUIEM VOOR PATER SUAREZ

Willemstad. — Hedenmorgen werd een plechtige Requiemmis opgedragen in de kerk van Pietermaai voor de zielenrust van de Hoogwaardige Pater Generaal der Dominicanesorde, Dr. E. Suarez.

Om kwart over acht werd aangevangen met het bidden van de Lauden van het Doden-officies waarna om half negen de H. Mis aanving opgedragen door de Hoog Eerw. P. Vicaris L. van Rooy o.p. geassisteerd door de Zeer Eerw. P. P. M. Hulsman en A. Spékle.

De gezongen werden volgens de Dominicaanse ritus uitgevoerd door de in zwarte mantel geklede paters.

Op het altaar volgde Zijn Hoogw. Exc. Mgr. A. v. d. Veen Zeppenfeldt het H. Offer terwijl in de kerk, waarin vele belangstellenden zich verzameld hadden, de waarnemend- Gouverneur Mr. E. v.d. Valk met zijn adjudant, en de heer M. P. Gorsira, Gezaghebber van Curaçao, door hun aanwezigheid van hun medeleven blijk gaven.

NIEUW BESTUUR

Marchena. — De B.W.I.A., de vereniging van Brits Westindiërs, woonachtig op Curaçao, heeft haar eerste jaarvergadering in het Clubhuis te Marchena gehouden. Er werd voor het verenigingsjaar 1954—'55 een nieuw bestuur gekozen, dat er als volgt uitziet:

Ex officio werd de heer C. W. Hirschberg, Engelse Consul op Curaçao; herkozen tot voorzitter; voorts de heren Pollard (1e vice-voorzitter), Jordan (2e vice-voorzitter), Gooding (penningmeester) en Selkridge en Lewis (gewone bestuursleden). De nieuw gekozenen zijn de heer A. C. de Riggs (secretaris), mej. M. Rouse (2e secretaresse) en de heren C. Lucombe, „Kitchener" Bute, E. Zepherin, G. Slinger en J. Samuel (leden).

Wij wensen de B.W.I.A. en haar nieuw bestuur veel succes toe gedurende het nieuw verenigingsjaar.

Een duur ijsje

Willemstad. — Op Saliña wilde een autobestuurder een ijsje kopen. Hij sloeg echter te vroeg naar links af om op te rijden en werd aangereden door een andere wagen. Het ijsje kocht hij niet meer, het is te duur.

Handwerk-tentoonstelling op Pietermaai

W'stad. — Gedurende het weekeinde hebben de leerlingen van de Zusterscholen op Pietermaai de resultaten getoond van hun vaardigheid in handwerken. Drie zalen van de Imelda-kleuterschool waren nodig om al het schoons te bevatten en op zijn voordeligst te doen uitkomen.

De eerste van deze zalen bevatte de werkstukken van de kinderen der lagere school. Fröbelstukjes, zoals vlecht- en plakwerk en tekenschrift; van de groteren Handwerken volgens het leerprogram van de school.

De twee andere zalen ontpooiden de werkstukken van de meisjes der Centrale school en hebben niet nagelaten grote bewondering te wekken bij de talrijke bezoekers. De expositie begon met een keurige Baby-afdeling alle soorten vrije handwerken, zoals borduren — Spaans handwerk — grote tafelkleden in de prachtigste kleuren.

Volgde een afdeling van eigen gemaakte bloemen, waarvan de tentoonstelling gegroepeerd was rond een Maria beeld waarboven de leerlingen op smaakvolle wijze de spreuk „Ave Maria" hadden aangebracht.

De expositie in deze zaal werd besloten met een collectie Houtsnij en Leerbewerking — eigengemaakte schilderijen van houtsnywerk en kartonbrievenhangers - kapstokjes - portemonnaies, enz.

De laatste zaal spreidde een rijke variatie van hoeden ten toon. Kinderhoeden, gehaakt, genaaid en geborduurd terwijl de nodige poppen parmantig en geduldig rechtopzaten om de hoedjes op hun voordeligst aan de bezoekers te tonen.

Hieraan aansluiten zagen wij een kostelijke collectie eigen gemaakte zakdoekjes in dozen, die ons werkelijk zin gaven verkouden te worden.

Tenslotte was er de eigenlijke naaiafdeling — Jurken voor kleine kinderen tot grote meisjes — Jongenspakjes — en onderjurkjes van alle maat en soort.

Het was zonder twijfel een lust voor het oog en een klinkend bewijs voor de veredeling van onze vrouwelijke jeugd.

Vooral gedurende de Zondag mocht de Tentoonstelling zich in warme belangstelling verheugen, waaronder de aanwezigheid van leden van het Departement van Onderwijs en, last not least van, Gedeputeerde C. Sprockel bijzonder gewaardeerd werd.

Beker beschikbaar gesteld

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft de heer Haime Sprock, vertegenwoordiger van Amstel Bier een prachtige beker uitgeloofd voor de winnaar van de wedstrijd Nederland-Curaçao.

New York. — The Commonwealth Oil Refining Comp. heeft 24,5 millioen dollar opgenomen ten behoeve van de olieraffinaderij in Porto Rico, die binnenkort afgebouwd zal zijn en dan de grootste van Porto Rico zal blijken, met een begin capaciteit van 21.770 vaten per dag.

Methodisten-dominee spreekt over Christendom en Communisten

Willemstad. — Vrijdag as. wordt op Curaçao verwacht ds D. O. Stoper voorstaande Methodisten-dominee in Londen. De heer Stoper wordt momenteel beschouwd als de vertegenwoordiger van de Methodistenkerk in Groot Britannië.

Van zijn aanwezigheid op ons eiland — in transito naar de Verenigde Staten, waar hij de Methodisten Kerk van Engeland zal vertegenwoordigen op de wereldbijeenkomst van kerken in Augustus as. — zal hij gebruik maken om de Brits Westindische methodisten werkzaam bij de C.P.I.M., toe te spreken. Zijn lezing, te houden op Vrijdag 16 Juli as. om 17.30 uur in het Cultureel Centrum te Suffisantdorp, handelt over een zeer populair hedendaags onderwerp: „Christendom en communisme".

Voorts vernemen wij nog, dat het in zijn bedoeling ligt om diezelfde avond nog een vergadering van de Methodistengemeente op Curaçao, in de kerk te Willemstad, toe te spreken De volgende dag, Zaterdag, vervolgt Dominee Stoper zijn reis naar de V.S. via Trinidad.

In druk verschenen

Willemstad. — In druk zijn verschenen de notulen van de statenvergadering van Maandag 5 Juli (geen quorum), alsmede de statuten van de NV Adhemar Henriquez Succs NV. alsmede de Statuten van de NV Maatschappij tot Exploitatie van het schip Java.

Auto zonder chauffeur

Willemstad. — Zaterdagmorgen reed een pickup op het Brionplein door een etelageruit van Vogue. De bestuurder viel, toen de wagen de bocht nam, uit de cabine en de wagen reed zonder chauffeur. de ruit in tiggelen.

Het weer

Max. temp. 30.9 C (87.7 F), min. 25.2 C (77.4 F) en gem. 27.9 C (83.3 F). Max. wind 20, min. 6 en gem. 13 knopen. Vochtigheid 74%. Neerslag: sporen. Helder 3, licht bewolkt 3, bewolkt 15 en zwar bewolkt 3 uren.

Huurwagen over de kop

Willemstad. — Op de weg naar Westpunt ter hoogte van Zegoe sloeg gistermiddag een H-wagen over de kop. De auto kwam links door de bocht, zwaaide naar rechts en ging „duikelen". De inzittenden, drie dames en de bestuurder, kwamen met de schrik vrij. De verkeerspolitie heeft de zaak in onderzoek.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 7 in en 14 uit; tankschepen 6 in en 8 uit; zeilschepen 6 in en 1 uit. Passagiers landend 14, vertrokken geen en doorgaand 34.

Hato: Vliegtuigen 11 en 11 uit. Passagiers landend 91, vertrokken 144 en doorgaand 33.

Zaterdag: Haven: Vrachtschepen 7 in en 3 uit; tankschepen 13 in en 7 uit; zeilschepen 6 in en 3 uit. Passagiers landend 3, vertrokken 36 en doorgaand 199.

Zaterdag: Lara nr La Vela, **Colombie** v. Kingston nr La Guayra, **Hornberg** v. Pto Cabello, **Maagdenburg** v. Cristobal nr Antwerpen, **Panama** v. La Guayra.

Zondag: Cotton Bay v. Sroux nr La Guayra, **Panama** nr Pto Cabello, **Sta Catharina** v. La Guayra nr Barranquilla, **Martinique** v. Barranquilla nr New York, **Lochaven** v. Cristobal nr Plymouth, **Farmsund** nr Norfolk, **Hornberg** nr Aruba.

Het KLM-vliegtuig vertrokken Zaterdag van Curaçao, landde hedenochtend om 00.31 uur op Schiphol. De machine, die gisteren van Amsterdam vertrok, landde herenochtend om 02.30 uur op Curaçao.

Reis langs de Bovenwinden VIII

Stuyvesant verliest zijn rechterbeen bij gevechten om Sint Maarten

Legenden over verdeling van het eiland tussen Fransen en Hollanders

Tien jaar, nadat Curaçao genomen werd, heeft Petrus Stuyvesant beproefd St. Maarten te heroveren. Niet uit patriotisme, maar eenvoudig, omdat St. Maarten nautisch en economisch beter had voldaan dan Curaçao. In April en Mei 1644 belegerde hij gedurende vier weken St. Maarten en bij een dier gevechten verloor hij het rechterbeen door een kogelschot. St. Maarten bleef in Spaanse handen tot — naar men zegt uit bezuinigingsoverwegingen — in 1647 de Spaanse bezetting aftrok. Het fort op Point Blanche werd zo goed mogelijk verwoest.

Vóór 1631 hadden, gelijk wij zagen reeds Fransen een tijdlang op St. Maarten gezeten; Hollanders twee jaar lang na 1631. Beiden maakten aanspraken op het weder in bezit nemen van St. Maarten. En nu komen de legenden. Bij hun vertrek zouden de Spanjaarden bij ongeluk vier Fransen hebben achtergelaten. Deze zouden vijf Hollanders en een mulat hebben aangetroffen, vertelt Du Tertre en met zijn tienen zouden zij in 1648 het verdelingsverdrag hebben gesloten. Een andere legende is die van de Fransman en de Nederlander, die elk op een punt van het eiland werden gezet en in een wedloop langs de kust moesten uitmaken welk deel elk land kreeg. De Fransman liep het hardst . . .

Locale machtskwestie

Bij het vertrek der Spanjaarden maakte De Poincy, Gouverneur Generaal der Frans-Westindische eilanden, aanspraak op de Noordelijke helft van St. Maarten, voor de Franse Koning.

Daar, in die mooie buurt, hadden de Fransen indertijd gezeten. Van Nederlandse zijde meende men ook rechten te hebben op grond van de inbezitneming in 1631. In opdracht van de commandeur van St Eustatius, Abraham Adriaensen, nam een kapitein Martin Thomas, het verlaten St Maarten op 14 Februari 1648 in bezit. Zelf werd hij door Adriaensen tot commandeur aangesteld en een aantal inwoners, vooral Zeeuwen, van St Eustatius vestigde zich op St Maarten. Evenals elders ter wereld was de vraag wie St Maarten geheel of gedeeltelijk zou bezitten een locale machtskwestie.

De Ruyter al vertrokken

Zowel de Franse als de Nederlandse aanspraken waren als gevolg van de verovering door de Spanjaarden verloren gegaan. De latere admiraal Michiel de Ruyter, die in de Caribische Zee gekruist had voor de Vlissingse rederij der gebroeders Lampsins, was echter half Augustus 1647 naar Europa teruggekeerd, zodat de Nederlandse partij het zwakst stond. Dies moest commandeur Adriaensen erin berusten dat Thomas Martin op 23 Maart 1648 met de Gouverneur van Frans St Maarten, Robert de Lonvilliers een accoord aanging.

Het Verdrag

Deze overeenkomst verleende gelijke rechten aan de inwoners van beide nationaliteiten, inzonderlijk met betrekking tot de zoutpannen, de visgronden, het verfhout, de mineralen enz. Zelfs ten aanzien van de rivieren worden gelijke rechten toegekend aan beiden, ofschoon er geen beekje op St Maarten is. De grenzen werden vastgesteld: een lijn die over het eiland getrokken werd van de berg Concordia waar het verdrag getekend werd en die naar deze overeenkomst Concordia of Mont des Accords genoemd werd. Bij deze overeenkomst werd het Zuidelijk gedeelte, dat rijker aan zout is aan Nederland toegewezen doch de vruchtbaarder en weeldiger landstreek van het Noorden kwam aan Frankrijk.

Voorts werd de belofte gegeven van een vredesbestand, onafhankelijk van de verhoudingen in de Republiek der Verenigde Nederlanden en Frankrijk. Binnen vijftig jaar was het echter reeds oorlog op St Maarten en dat zou ook de laatste niet zijn. Een eigenaardig verdrag kwam — buiten de Staten Generaal om — in 1734 tot stand, regelende de onzijdigheid van St Maarten en St Barth's in geval van oorlog tussen Frankrijk en de Republiek.

Men nam alles nogal gemakkelijk. Oorlog of vriendschap vielen zoals het uitkwam.

Tekenend is ook, dat de grensscheiding meer dan een eeuw later, eerst in 1756 en 1764 enige vorm kreeg. Pas in 1722 kreeg de commandeur van St Eustatius aanschrijving van de Compagnie „de grenspalen van St Maarten met de Franse opperhoofden te reguleren".

Nederlands St. Maarten een patroonschap

Het Zuidelijk deel van St Maarten werd door de inbezitneming in 1643 een patroonschap van de rederij Adriaan en Cornelis Lampsins te Vlissingen, waar Cornelis later burgemeester werd. De Lampsins waren bekend in deze buurt. Zij waren ook geïnteresseerd in Tobago.

Van meet af aan vormde St Maarten staatsrechtelijk een geheel ander gebied dan de Benedenwindse eilanden, die rechtstreeks onder de Westindische Compagnie stonden. Als mandataris van de Staten-generaal konden de Heren XIX hun gezag opdragen zowel aan een der Kamers van de Westindische Compagnie (wat ten aanzien van Curaçao en onderhorigheden gebeurde), als aan particulieren in de trant van ambachtsheren. Deze laatsten werden in deze functie patroon genoemd. St Maarten, evenals reeds eerder St Eustatius, werden patroonschappen. Saba ressorteerde onder het patroonschap van St Eustatius, van waaruit het ook was gekoloniseerd. De Westindische eilanden vormden dus drie afzonderlijke groepen: Curaçao en onderhorigheden waren bezittingen van de Compagnie; St Eustatius met Saba en St Maarten waren twee Koloniën elk onder een patroon. Onder deze regeling, welke vooral bij vooropgezette volksplantingen — vanwaar het woord Kolonie — voordeel bood zorgde de Compagnie voor vervoer der koloniërs, terwijl de patroon het recht verkreeg de commandeurs te benoemen. Zulk een patroon was aan de Compagnie geen rekening of verantwoording schuldig, behalve waar zulks in zijn octrooi was bepaald. In de practijk was dat zeer weinig. De patroon voerde het gezag.

St Maarten nu is, behalve de jaren 1631 tot 1633, geen bezitting der Compagnie, maar een kolonie of patroonschap geweest tot het in 1672 in Franse handen kwam. Toen het in 1703 weer Nederlands werd, kwam het rechtstreeks onder het gezag der Compagnie.

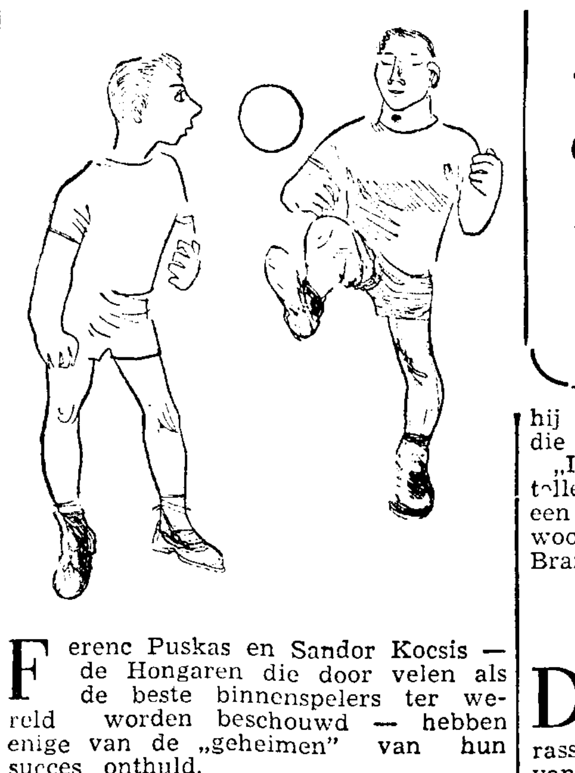
Wij moesten even vooruitlopen op de historie, omdat deze staatsrechtelijke status van de Bovenwindse eilanden gedurende zovele jaren en juist in de beginperiode ingrijpende sociale gevolgen had: een ander slag mensen ging naar de Bovenwindse dan naar de Benedenwindse eilanden. Veel van wat men nu nog op de historische eilanden St. Eustatius en St. Maarten ziet in de maatschappelijke opbouw, kan alleen tegen deze achtergrond worden verklaard.

Keren wij thans tot 1648, toen Zuid-St Maarten aan de Gebr. Adriaen en Cornelis Lampsins, reders te Vlissingen, werd gegeven. In 1649 begonnen zij het te koloniseren, dat wil zeggen te bevolken, en in 1650 verkregen zij toestemming van de Prins van Oranje een commandeur aan te stellen. Dit werd **Adriaan de Vos**, die een stenen huis op de Lammerenberg (Fort berg) liet bouwen. Hij werd opgevolgd door **Edmond de Fosse** in 1655. Landwaarts aan de voet van de Lammerenberg ontstond het „durp", waar het gebleven is tot de stichting van Philipsburg in 1735.

Dr. Joh. Hartog

SPORTIEF PLAKBOEK

Jaloerse teamgenoten – Merkwaardige gewoonte – Matthews, the Saint – Honorarium varieert – Schakende voetballers – Geen woord over sport

Ferenc Puskas en Sandor Kocsis — de Hongaren die door velen als de beste binnenspelers ter wereld worden beschouwd — hebben enige van de „geheimen" van hun succes onthuld.

Aanvoerder Puskas, de 27-jarige met bijna 60 internationale wedstrijden op zijn staat van dienst, vertelde: „Wij hebben vijf jaar samengespeeld in onze club en in de nationale ploeg en er is maar weinig dat wij niet van elkanders spel weten. Vooral met Kocsis is de samenwerking uitstekend Zelfs wanneer een van ons uit vorm was, waren de ploegleiders zo verstandig ons niet te scheiden. Het resultaat is dat wij thans precies weten waar de andere staat en wij spelen elkaar de bal toe zonder dat wij elkaar behoeven te zoeken. Ook hebben we onze techniek zo opgevoerd dat wij niet meer naar de bal behoeven te kijken wanneer we een pass afgeven".

Puskas gaf vervolgens lachend toe: „Ik ben een beetje jaloers wanneer Kocsis de grootste doelpuntenmaker in Hongarije wordt genoemd en ik weet dat Jany — zo noemen we hem — er ook zo over denkt wanneer ik geprezen word. Maar dat beetje jaloezie heeft niets te betekenen. We zijn grote vrienden op en buiten het veld".

De „jonge" Kocsis — hij is maar twee jaar jonger dan zijn aanvoerder — mengde zich in het gesprek: „Het kostte me veel tijd mij aan het spel van Puskas aan te passen. Ik weet dat een groot deel van mijn reputatie als doelpuntenmaker gebaseerd is op Puskas' grote kunde. Misschien heeft hij echter één zwak punt: hij houdt te veel van de bal. Hij is dol op de bal en gewoonlijk roept hij „zoe zoe" tegen (rechtshalf) Boszik wanneer hij de bal wil. Natuurlijk krijgt hij die altijd".

„Ik wil nog een ander geheim vertellen", besloot Kocsis, „wanneer we een korte pass willen, roepen we gewoonlijk „kizsi, kizsi". Ik hoop dat de Brazilianen dat niet begrijpen".

Voetbalnamen

De Zuidamerikaanse landen stellen de Europese voetbalwereld steeds voor nieuwe problemen en verrassingen. Wanneer men de opstelling van het Braziliaanse elftal voor zich krijgt staat er een waarschuwing bij. Denk erom, zo heet het, wij noemen de voetbalnamen van de Brazilianen, voor de burgelijke stand heten zij anders. De rechtsbuiten van dit land, wiens wijze van spelen zoveel gelijkt op die van Stanley Matthews, Julinho, heet in werkelijkheid Julio Botelho. De naam van de beroemde midvoor Balthazar zult u bij de burgerlijke stand niet ingeschreven vinden. Hij heet namelijk: Oswaldo da Silva.

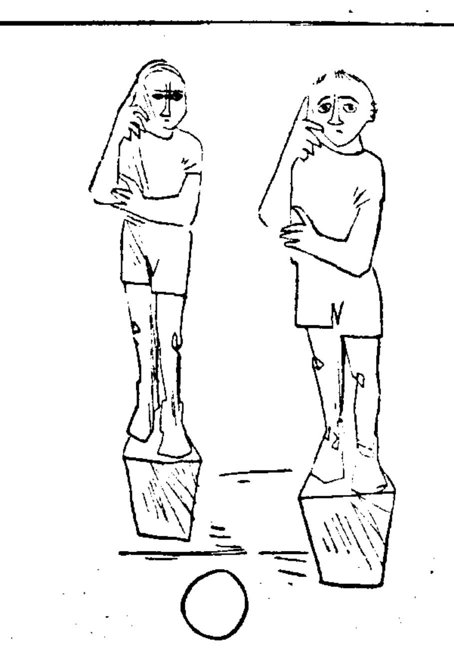
Toen wij enkele Braziliaanse journalisten om uitleg vroegen, keken zij ons een beetje verwonderd aan. Er is geen bepaalde reden voor het geven van speciale voetbalnamen, zo verklaarden zij. Dat is een gewoonte. Soms hebben de spelers wel drie namen.

Stanley, the Saint

Stanley Matthews was in de 1ste wedstrijd tegen België weer de ster van het veld. Onze Engelse collega's hebben hartelijk gelachen, toen zij het officiële programma in handen kregen. Bij de opstelling stond niet Matthews of Stanley Matthews, maar St. Matthews, een afkorting, welke in Engeland „Saint" betekent. En inderdaad, zo verklaarden na afloop de Engelse journalisten, de programmasamensteller heeft eigenlijk nog gelijk gehad ook, want „Saint" Matthews stond een klasse boven de voetbalzondaren van het Engelse elftal.

Te optimistisch

De Engelse spelers hebben van de zakelijke FA honderdvijftig gulden voor de wedstrijd tegen België — die in een gelijk spel eindigde — gekregen en een zelfde bedrag voor de partij tegen Zwitserland. De Fa had nog veel meer Engelse ponden in het vooruitzicht gesteld, indien de Engelse ploeg de halve finale en zelfs de finale zou hebben bereikt. Maar de Fa heeft er zelf niet te hard aan geloofd, de resultaten van het Engelse voetbal, het weinig hoopvol gevend gelijke spel tegen de Belgen, de nederlaag tegen Hongarije destijds in Budapest geleden, hebben duidelijk doen zien, dat de Engelse hegemonie een hersenschim is geworden. De Engelse ponden bleven in de FA-kas.

Tip voor KNVB

De Hongaren hebben Dinsdag in Solothurn 'n schaakwedstrijd gespeeld tegen de plaatselijke schaakclub.

De Hongaarse ploeg bestond uit acht voetballers en zeven officials. De voetballers waren Grosics, Hidegkuti, Zakarias, Puskas, Kocsis, Kovacs, Palotas en Csordas.

Manager Gustav Sebes vertelde dat hij het schaakspelen als een belangrijk onderdeel van de training van zijn beroemde ploeg beschouwt. „Schaken is een zeer goede training voor voetballen, want je moet je vooraf bezinnen over al je zetten — het verschil is dat je het op het voetbalveld sneller moet doen".

Sportpolitiek

Het congres van de FIFA heeft een dag geduurd. Met geen woord is er over voetbal gerept. Slechts de sportpolitiek vierde hoogtij. Belangengroeperingen zijn gevormd en het logisch gevolg van die groeperingen is, dat er strijd wordt geleverd om zoveel mogelijk invloed uit te oefenen. Dat kan bijvoorbeeld door het bezetten van zetels in het bestuur of door het bezetten van zetels in de Internationale Board. Sportpolitiek viert hoogtij in de FIFA. Over politiek wordt echter geen woord gerept. Toen Tsjecho-Slowakije protesteerde tegen het feit, dat Roemenië niet op het congres vertegenwoordigd kon zijn, omdat de Zwitserse regering geen visa had verstrekt, werd van bestuurszijde het protest zonder commentaar terzijde gelegd.

Parijs. — De raad van de Europese Betalings Unie heeft bekendgemaakt, dat de betalingsunie te rekenen van 1 Juli af verlengd is met één jaar.

Tussen neus en lippen

Brandweerman

Brandweerman Elmo Bell (what is in a name) in Atlanta werd 's nachts door een groot alarm uit zijn bed gebeld. Met grote dienstijver en bekwame spoed haastte hij zich naar de brandweerkazerne. Maar toen hij drie huizenblokken ver had gereden, keerde hij ijlings naar huis terug.... om zijn gebit te halen. „Ik kon mijn gebit niet missen", zei hij, „waarschijnlijk zou het wel een tijdje duren, vóór ik weer naar huis kon en de dienst maakt hongerig, weet je", verklaarde hij aan zijn commandant.

Kapitein „Bye-Bye"

In de haven van Hamburg worden de schepen met bijzondere beleefdheid behandeld. Dat is te danken aan een zekere Gerhard Wulfgram, die bij de zeelieden van alle landen bekend staat als „captain Bye-Bye." Wulfgram heeft tot taak elk passerend schip te begroeten via een reusachtige luidspreker, waarna hij het volkslied van het binnenkomende of uitgaande vaartuig laat spelen. Wulfgram zit in het kantoor van de Wedel-Schulau veerboot over de Elbe, tussen Hamburg en de Noordzee. „Captain Bye-Bye" leeft niet zonder zorgen. Een moeilijk probleem vormen voor hem de Russische schepen. „Ik kan de Internationale niet spelen. Dat zou niet passen in de a-politieke sfeer hier, maar ik wil van de andere kant toch ook niet onbeleefd zijn", zegt hij. Een communistische krant in Hamburg bezorgde hem een gramofoonplaat met het werkelijke Russische volkslied, dat niet de Internationale is, maar die plaat was zó afgespeeld, dat zij niet meer te gebruiken was.

„Captain Bye-Bye" mist nog meer volksliederen. Zo b.v. dat van Columbia, Costa Rica en Saoedi-Arabië. De Columbianen hebben onlangs twee Duitse schepen gekocht en komen nu vaak in Hamburg. Wulfram speelt dan maar het volkslied van Ecuador bij gebrek aan beter, maar hij weet niet, of de Columbianen dat waarderen. In September wordt het volkslied van Saoedi-Arabië pas actueel, want dan zal de grote tanker, die voor dat land in Hamburg in aanbouw is, uitvaren.

De meeste schepen groeten Captain Bye-Bye terug met de vlag of drie stoten op de scheepshoorn, maar de Japanners waren laatst buitengewoon beleefd en antwoordden met het Duitse lied „Auf Wiedersehen" door hun luidsprekers.

Louisiana prefereert discriminatie

Baton Rouge. — Het wetgevend orgaan van de Amerikaanse staat Louisiana heeft bij meerderheid van stemmen besloten de staatspolitie te gebruiken om de scheiding tussen blanke en gekleurde schoolkinderen, die volgens arrest van het Amerikaanse oppergerechtshof ongrondwettig is, te bestendigen. Het orgaan moet dit voornemen in November aan een volksraadpleging onderwerpen, omdat de uitvoering ervan een constitutioneel amendement vereist.

Doch het wetgevend college heeft ook twee andere maatregelen goedgekeurd, die ten doel hebben het arrest van het hooggerechtshof te omzeilen.

De eerste werd opgesteld in dier voege om hetzelfde doel bij staatswet te bereiken; de andere instrueerde de schoolbesturen om kinderen van het openbaar onderwijs voor de aanvang van het schooljaar aan bepaalde scholen toe te wijzen. Beide maatregelen behoeven slechts de ondertekening van de gouverneur, Robert Kennon, die zich bereids uitgelaten heeft in die zin, dat in Louisiana op de scholen de segregatie zal voorduren.

Naar binnen gezogen

Marietta (V.V.) .— Het vliegveldongeluk gebeurde hier: een macaniciën, die bezig was met nazien van een in werking zijnde straalmotor, werd plotseling met een grote vaart de ingang van de motor binnengezogen. Maar de man had geluk: iemand zette het apparaat dadelijk stop (het was een reusachtige Lockheed-bommenwerper B-47) en men wist de mecaniciën aan zijn been weer uit de motor te trekken.

ATOOMSPLIJTERS STAKEN

New York. — Ongeveer 4.500 leden van het personeel van de atoomcentra te Oak Ridge in Tennessee en Paducah in Kentucky zijn in staking gegaan. Zij eisen loonsverhoging. Het personeel werkt mee aan de productie van de Amerikaanse voorraad splijtbaar uranium voor atoomwapens. Het scheikundig proces van de uraniumproductie is zo ingewikkeld, dat het misschien een jaar kan duren, voor men in geval van stopzetting der productie de fabrieken weer op gang heeft, aldus deskundigen.

Fries Rundveestamboek 75 jaar

„Burgerlijke Stand" van het Friese vee tot in de vorige eeuw

Ook in de V.S. lopen de beroemde „Pietertjes" en „Maaikes" rond

(Van onze correspondent)

In de herberg „De Drie Romers" aan de Rijksstraatweg onder Roordahuizum kwamen 1 Mei 1879 tweeëntwintig boeren uit de gehele provincie Friesland bijeen, om na te gaan of naast het in 1874 opgerichte Nederlandse Rundveestamboek nog een Fries Rundveestamboek noodzakelijk was. Hoe men hierover dacht, blijkt wel uit het feit, dat het Fries Rundveestamboek op 12 Juli, dus enkele weken later, werd opgericht. Daarmee is voor het Friese vee en voor de Friese veefokkerij een zeer belangrijke periode ingeluid, een periode van steeds groter wordende roem en glorie.

Het Friese stamboek bleek een grote levensvatbaarheid te bezitten en maakte een voortdurende periode van groei door. Bij de oprichting waren er 144 leden, maar steeds meer fokkers en veehouders zagen de grote betekenis in van het vasthouden aan de raszuiverheid, terwijl bij het groeiende aantal leden ook de voorlichtende functie die het stamboek allengs kreeg op het terrein van het fokken en van veeziekten een belangrijke rol speelde. In 1930 had het stamboek 2306 leden en thans bijna zevenduizend.

De stijging van het aantal ingeschreven dieren was navenant. Bij de oprichting konden er 203 koeien en 26 stieren in de nog nieuwe registers worden opgenomen, in 1905 waren er 5764 dieren ingeschreven, in 1930 reeds 42.973 en nu meer dan 150.000

Dat stamboek is een interessant geval. Aanvankelijk werd er een soort adresboek van het ingeschreven vee uitgegeven. Daar zijn boeiende dingen in te vinden. Vooral de kleuraanduidingen zijn merkwaardig. Er komen in de eerste aflevering muiskleurige, gevlekt roodbonte, witbonte, vaalbonte en zelfs tijgerbonte koeien voor. Met de koe Anna van Bouke Jorna in Leeuwarden was het trouwens wel heel bont, want die staat als „tijgerblaauwbont" aangeduid.

Pas later is er een splitsing gemaakt. Het werd toen roodbont of zwartbont en bovendien werd er een hulpboek ingericht voor de dieren waarvan de vaders en moeders, dus hun afstamming niet bekend waren, terwijl nog later bovendien een puntenschaal is ingevoerd. Nu vormt het Rundveestamboek een volledige „burgerlijke stand" van het Friese stamboekvee, waarin de afstamming is na te gaan tot 1879 en waarin tal van gegevens over productie en dergelijke te vinden zijn. In de gebouwen van het rundveestamboek is voor iedere koe en voor iedere stier een kaart te vinden, aan de hand waarvan het hele doopceel van de dieren te lichten is.

Van muiskleurig tot tijgerblauwbont

Zo houdt het Fries Rundveestamboek dit jaar 75 jaar de naam van het Friese vee hoog. De voor- en najaarskeuringen trekken vele honderden buitenlanders naar Leeuwarden, waar in Mei en in September, de kwaliteit van het Friese vee in vele talen wordt geroemd en geprezen. Het vee, dat wordt verkocht krijgt een soort pas mee, waarop alle gegevens staan, soms tot in de vijfde afstamming, zoals bijvoorbeeld voor Argentinië wordt geëist.

Beroemde „Adema"

Niet alleen buitenlandse veekopers, komen de kantoren van het stamboek binnenwandelen. Ook de veefokkers komen er om voorlichting, want zij moeten er tenslotte voor zorgen, dat stamboekvee ook werkelijk stamboekvee blijft. Ze hebben dat dikwijls al van geslacht op geslacht gedaan, dat blijkt zelfs uit het stamboek in Noord Amerika. Daarin vindt men thans de namen van de „Pietertjes" en de „Maaikes", die op een Nederlandse afstamming kunnen bogen en wier vaders en moeders nog voorkomen in de registers van het Friese Stamboek.

Die naamgeving van het vee is overigens een merkwaardige zaak. Vroeger noemde men de koeien „Botermijn" en „Botervat", maar die namen zijn er al bijna uit.

Nu kiest men veelal namen uit de krant en dat heeft tot gevolg, dat men ergens in de Friese weilanden de koe „Doris Day" of de stieren „Molotov" of „Faroek" kan horen loeien. Er zijn stieren, die de naam „Kurt Karlsen" dragen, of die „Lieftinck" of Kees Broekman heten, terwijl prompt na de jongste elfstedentocht een stierkalf „Jeen" werd ingeschreven.

De meest beroemde stier, die ooit in de annalen van het stamboek werd ingeschreven was „Adema 197" van S. A. Knol te Hartwerd. Die stier was een nakomeling van een koe, die werd gekocht van een zekere Adema waaraan hij zijn naam dankte. En deze Adema kreeg een enorme nakomelingschap. Hij heeft grote invloed uitgeoefend op de kwaliteit van het Friese vee.

KONINKLIJKE BIJTENDE HOND

Londen. — Een van de lievelingshonden van koningin Elizabeth van Engeland heeft een van de schildwachten voor het Buckingham paleis in Londen, die bekend staan om hun onverstoorbaarheid, gebeten. Het beest had enige tijd met belangstelling toegekeken, hoe de schildwacht heen en weer stapte. Toen de soldaat in de houding moest springen, spring de hond ook en beet de man in zijn linkerbeen. De schildwacht kan nu geen dienst doen.

Overigens is dit niet de enige hond van de koningin, die bijt. Onlangs beet een andere koninklijke hond een klokkenmaker, toen deze een klok opwond in het koninklijke paleis in Windsor.

Katten uit de lucht

Malakka. — De bezetting van een moeilijk te bereiken Engels fort seinde: we worden bijna opgegeten door de ratten. De volgende dag kwamen er vliegtuigen boven de vesting en dropten een hele voorraad.... neen, geen rattengif, maar katten.

Bijen lusten melk

Gosberton (Engeland). — Met verontrusting bekeek de boerin enkele ochtenden haar koe: het dier, anders zo goedgeefs met de melk, had niets geproduceerd. Maar nu is de boerin achter het geheim; het bleek, dat een groot aantal biggen, dat met de koe de stal deelde, haar 's ochtend reeds een uitvoerig melk-ontbijt afsnoepte.

Haile Selassie, keizer van Abessinië, heeft Amerika met een officieel bezoek vereerd. Hij werd overal in Amerika hartelijk ontvangen. Hier zien wij de keizer met een dochtertje van een lid van de Abessijnse ambassade te Parijs op het vliegveld Orly. Van Parijs is hij weer vertrokken naar Abessinië.

ZEVEN WEKEN IN DE SOVJET-UNIE VIII

Wie in Rusland niet werkt heeft geen recht om te eten

Lonen lopen sterk uiteen

De Russen gaan er prat op de werkloosheid te hebben afgeschaft, maar bij een bezoek aan Rusland ervaart men spoedig, dat als arbeid een recht is, het ook een plicht is en een plicht, waaraan men zeer streng de hand houdt. Als men zich bij ons in dit opzicht in de zelfde mate actief zou tonen, dan zou men er ongetwijfeld eveneens in slagen het aantal werklozen belangrijk te doen afnemen. Maar de vakverenigingen zouden een dergelijke dictatuur met een stroom van protesten en tegenmaatregelen begroeten. De Sovjet-regering aarzelt bijvoorbeeld niet gehele bevolkingsgroepen te verplaatsen en volledig en meedogenloos het principe toe te passen, dat vervat is in de stelling van Stalin: „Wie niet werkt heeft niet het recht om te eten."

Hoge indirecte belastingen

Als men in Rusland hoog tegen U opgeeft over de grote ijver, die de Russische arbeiders aan de dag leggen, dan zult U spoedig ervaren dat dit niet uit vrije wil geschiedt. Hij die zijn werk verwaarloost stelt zich bloot aan strafvervolging, die uit vier maanden gevangenisstraf kan bestaan. Ongeoorloofde afwezigheid wordt met dezelfde gestrengheid gestraft. De arbeider die er zich aan schuldig maakt kan rekenen op zes maanden „opvoedende dwangarbeid", vergezeld gaande van een korting op zijn loon, die soms vijf en twintig procent bedraagt. En men heeft me verteld dat er al arbeiders wegens ongeoorloofde afwezigheid veroordeeld zijn als zij twintig minuten te laat op hun werk kwamen.

Loon naar behoefte

Loon naar behoefte, wat wil deze leuze eigenlijk zeggen? Houdt het volkomen gelijkheid in en de erkenning dat alle mensen gelijke behoeften hebben? Lenin heeft deze vraag bevestigend beantwoord toen hij verklaarde: „De proletarische staat beoogt de vermindering van alle salarissen tot het niveau van het gemiddelde arbeidsloon." Maar van deze theorie is men teruggekomen en niets wijst erop dat men het plan heeft haar weer in ere te herstellen.

In 1931 heeft Stalin immers zelf verklaard, dat te beweren dat „het socialisme een nivellering, een egalisatie vereist van de behoeften van de leden van de gemeenschap, een nivellering van hun smaak en van hun persoonlijk bestaan", en te verklaren dat „volgens het Marxistische plan alle mensen dezelfde kleren zouden moeten dragen en dezelfde maaltijden in dezelfde hoeveelheden zouden moeten gebruiken, een banaliteit zou zijn en een belastering van het Marxisme".

In feite is de Sovjet-gemeenschap er bepaald niet aan toe met deze „reductie-ten-goede" van de salarissen op het peil van het loon van de gemiddelde arbeider, zoals Lenin die heeft voorgesteld, kennis te maken. Op dit punt had Stalin opnieuw zijn meester met succes weerstreefd. Opnieuw had de maarschalk van de andere kant echter het hoofd moeten buigen voor de werkelijkheid en moest hij op de schone theorie terugkomen. In Moskou heeft men mij verzekerd, dat de salarissen zich verhouden van 1 tot 55 en kort geleden heeft de Russische minister van Landbouw, Krouchtchev, verklaard dat de inkomsten van de boeren uiteen lopen in een verhouding van 1 tot 9.

De belasting van de arme

De Russische fiscale wetgeving handelt voor een belangrijk deel over de indirecte belasting, de belasting die men in België „de belasting van de arme" noemt, omdat deze belasting immers in gelijke mate de rijke en de arme, de ongehuwde en het hoofd van een groot gezin treft. Deze belasting nu bedraagt in Rusland dikwijls vijftig procent op de eerste levensbehoeften.

In onze democratische landen acht men het niet juist vooral indirecte belastingen te heffen, hoewel de inning ervan veel gemakkelijker zou zijn en de belastingbetaler er zich dikwijls niet eens van bewust is dat hij ze voldoet, omdat ze een niet te onderscheiden deel van de koopprijs uitmaakt. De indirecte belastingen maken bijvoorbeeld in België 50 procent van de inkomsten van de schatkist uit. In Rusland echter zijn uitsluitend verdiensten, die per maand de duizend roebel niet overschrijden, belastingvrij. Alle hogere inkomsten worden aangeslagen voor een uniforme belasting, die dertien procent bedraagt. Welke belasting-betaler in het Westen zou voor deze làatste regeling niet iets voelen?

Primaire gelijkheid

Ik heb wel de indruk gekregen dat, tegenwoordig althans, de kans op een primaire gelijkheid in de Sowjet-Unie meer verzekerd is dan in het Tsaristische Rusland en in vele kapitalistische landen. En dat is ongetwijfeld een belangrijk punt. Het was als ik me niet vergis Lenin, die het leven vergeleek met een snelheidsrace, waarvan de spelregels vereisen dat alle deelnemers van dezelfde lijn kunnen starten.

Van de andere kant moet men deze zaak ook weer niet overdrijven, want tijdens mijn reis door Rusland is het mij opgevallen, dat ook in Rusland invloedrijke relaties een woordje meespreken. Als men vrienden in het Kremlin heeft vindt men makkelijker een goede betrekking en speelt men 't met minder moeite klaar om, door voldoende comfort omgeven, rustig in Moskou te kunnen blijven inplaats van naar Tachkent of Vladivostok te worden gezonden.

Het probleem is trouwens zo als reeds eerder is uiteen gezet: hoe zal men deze gelijkheid handhaven, terwijl de sociale barrières worden opgetrokken maar het geluk grenzen trekt tussen de klassen. Onderscheidden de Franse revolutionnairen zich ook niet door de elegantie van hun kleding? Het duurde dan ook niet lang voordat de adel van het keizerrijk zich een plaats koos naast die van Versailles.

Een propaganda-affiche, waarop de vier theoretici van het regiem voorkomen: Marx, Engels, Lenin en Stalin. Vele van hun theorieën heeft men echter in de practijk overboord moeten zetten.

Krouchtchev, de Russische minister van Landbouw, is de meest typische vertegenwoordiger van de groep, die geprofiteerd heeft van de zozeer geprezen gelijkheid. Hij is wat de Russen een „vydvizhenets" noemen. Het is hier niet de plaats op zijn carrière in te gaan, maar die verschilt weinig van die van de talrijke „self-made-men", die onze democratieën sieren.

Men kan zich echter afvragen of de evolutie die zich thans in de Sovjet-Unie voltrekt, niet weldra een nog strakkere structuur zal teweeg brengen, die het de „vydvizhenets" nog moeilijker zal maken om vooruit te komen en op te klimmen dan op het ogenblik.

RAYMOND SCHEYVEN

De lofzang der sportpers

Een dezer dagen heeft de veteraan bokser Bep van Klaveren een wedstrijd gebokst tegen een zekere mijnheer Gläser uit Duitsland, die in zijn partij minder succes had dan zijn Duitse voetbal collegae, die in Bern de Hongaarse poeszta virtuozen aan hun laars lapten. De Nederlandse sportpers, die toch al zo weinig verheffends weten te schrijven over de Nederlandse sportprestaties, heeft het geval van Klaveren breeduit in de kolommen geëtaleerd, hoe precies die mijnheer Gläser verloor.

In „Het Parool" lezen wij zo bijzonder treffend:

Bep van Klaveren is de hommage van de natuur aan de pugilistiek.

Pugilistiek betekent, geloven wij, boksen. En Bep van Klaveren is een man, die zo juist weer een wedstrijd heeft gewonnen. Niets bijzonders, eerlijk gezegd, want over zijn tegenstander schrijft „Het Parool":

Gläser werd geadverteerd als een vechten met harde vuisten, maar men wist, dat hij een zwakke kin heeft.

Hij ging er dus aan. En, o, leest toch hoe:

Na ongeveer twee minuten brak een formidable rechtse hoek, pijlsnel uit de schouder getrokken, door Gläser's verdediging heen. De Duitser grijnsde en viel, na een paar passen in de groteske animatie van een oude Chaplinfilm, neer met de bevalligheid van een tussen de ogen getroffen olifant.

Daarmee was het echter nog niet afgelopen. De Duitser kwam weer overeind en „Het Parool" vervolgt dan ook lustig:

Zijn tegenstander cirkelde geconcentreerd om hem heen, tastte hem met enkele plaagstoten en toen de Duitser een verkennende stoot trachtte te plaatsen, trof Van Klaveren hem vol met een rechtse opstoot — een van de heup opvlammende counter, die een os (en waarom dus Gläser niet?) zou hebben geveld.

De wereld rond

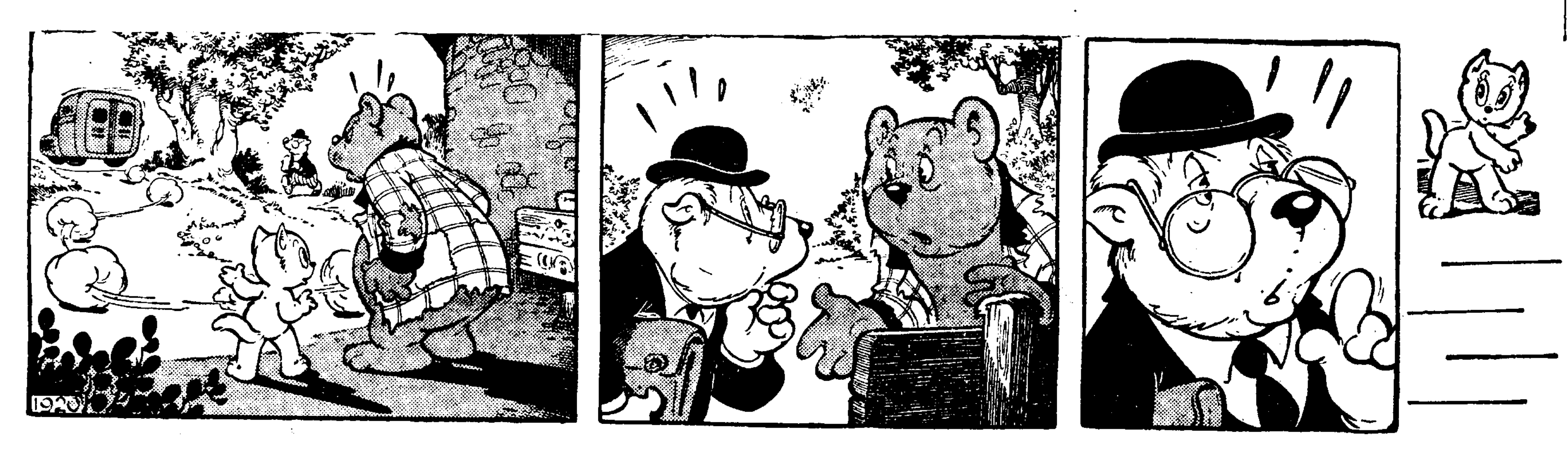
Londen. — Een boete voor een zwartkijker, oftewel een televisie-toestelbezitter, die naar zijn scherm zat te turen zonder de gebruikelijke belasting te betalen. Vijf pond moest hij dokken, de komiek Ben Warriss. Zijn grootste bekendheid geniet hij.... als televisiester.

Canada. — Twee Canadese Poolvorsers hebben in het hoge Noorden documenten gevonden, die waarschijnlijk afkomstig zijn van de Duitse geleerde Krüger, die 24 jaar geleden spoorloos met twee metgezellen verdween. Ook vonden de Canadezen documenten, die betrekking hebben op de expedities van de Amerikaanse admiraal Peary en de Britse admiraal Alderich, die in 1876 een expeditie naar het Canadese Noordland geleid heeft.

Rijssel. — De fakir Burmah heeft dezer dagen te Rijssel (Noord-Frankrijk) de glazen kist verlaten, waarin hij 92 dagen en twee uur had doorgebracht in gezelschap van een honderdtal adders. Hij verbeterde hiermee het record van de Duitser Eros met elf dagen en zeven uur. Burmah had in zijn kist alleen maar water met zouten en spuitwater tot zich genomen.

Hong Kong. — Radio-Peking heeft een decreet van de regering bekendgemaakt, waarbij alle zes regionale bestuurscommissies worden afgeschaft en de provinciale autoriteiten onder rechtstreeks gezag van de centrale regering worden geplaatst. Men wil hierdoor een doeltreffender bestuur scheppen en de bureaucratie verminderen. Als enige autonome gebieden blijven over Binnen-Mongolië en Thibet.

Tom Poes en het kunsthars-hart 1820

1920. — Heer Bommel keek ontstemd het wegrijdende auto'tje van de heer Grootgrut na. „Hm!" mompelde hij, „hij wil me dus niet helpen nu hij denkt, dat ik geen geld heb.

Hm..... ik vrees, dat we hem toch niet in de kleine Club hadden moeten toelaten. Ik was er al bang voor — „Hij hoort niet tussen heren" zei de markies nog — en daar heb je het nu!"

„Al die heren deugen niet," zei Tom Poes, „daar komt de volgende aan, heer Ollie! Probeer het nog maar eens!"

Heer Bommel slikte moeilijk. Het was duidelijk dat een scherpe terechtwijzing op zijn lippen brandde. Doch op dit moment verduisterde de naderende gestalte van de ambtenaar eerste klasse Dorknopper het tuinpad en hij beheerste zich.

„Goede morgen, ...goede morgen!" groette de nieuwe bezoeker vriendelijk. „Komt u vanavond ook een pokertje leggen, heer Bommel? De meeste heren zullen wel aanwezig zijn en de markies heeft beloofd een voordracht te houden over een mooi onderwerp".

„Wel...... eh......' zei heer Bommel somber. Hij wees naar het bord en hernam op matte toon: „Ik geloof niet, dat ik er zijn zal, meneer Dorknoper! Ik moet een beetje op de florijnen gaan letten!"

Het gelaat van de beamte betrok. Hij zette de bril recht en las de tekst op het bord. „Kasteel te koop". Daarna bezag hij afkeurend de rafels aan heer Ollie's jas en begon met het hoofd te schudden. „Misschien kunt u me een kleinigheid lenen?" hervatte heer Bommel hoopvol. „Als ik voor een week wat geld omhanden had zou ik er bovenop zijn.

We zijn tenslotte heren onder elkaar en ik dacht zo......

„Het spijt me dit te vernemen!" viel de ambtenaar eerste klasse hem in de rede. „Aan lenen kan iemand van mijn rang niet beginnen. U begrijpt wel: als het zou uitlekken......

Nee En dat te koop zetten van uw huis gaat zo maar niet. Ik zal er beslag op moeten leggen in verband met de woningnood! U begrijpt me wel!"

DE VERLEGEN VRIJGEZEL
door
P. G. Wodehouse

45)

Maar Henry Waddington had door niets zo wonderbaarlijk kunnen herleven als door zijn jongste conclusie. Hij leek op de Schone Slaapster na de prinselijke kus. Even te voren had hij op de bank gelegen als een vod; een toeschouwer zou niet geweten hebben, hoe hij aanmoest met zo'n totaal opgesleten en verslagen man.... of liever, hij zou het wel weten: hij had de stedelijke autoriteiten gewaarschuwd, opdat men hem kwam opvegen ten einde hem op de belt met het andere afval van plein en park te verbranden. Maar nu wierp hij zijn wanhoop van zich af gelijk een mantel en sprong hij van zijn bank en stak hij het plein over en liep hij naar de Sheridan, vóór zulk een toeschouwer tijd zou hebben gevonden om „Boe!" te zeggen of „Bah!"

Zelfs het verschijnsel, dat de lift niet werkte, was niet in staat zijn vreugdige voortgang te stuiten. Hij wipte gelijk een eekhoorntje de trappen op, tot voor de deur van James Fletcher.

„Fletcher!" riep hij. „Hé, Fletcher!"

Boven, op het dak, schrok agent Garroway gelijk een huzarenpaard, dat de klaroenstoot hoort. Die stem kende hij!

Mocht het nu wat vreemd lijken, dat hij zich die stem na zovele dagen herinnerde, terwijl hij er maar éénmaal mee geconserveerd had, dan vindt men hier de verklaring: de stem van de heer Waddington bezat zekere kleurschakeringen, die haar een heel eigen karakter verleenden, zodat zij zich duidelijk van al haar soortgenoten onderscheidde. Men had haar kunnen verwarren met het gepiep van een vijl, maar nooit met een andere stem.

„Hè?" zei agent Garroway, trillend als een riet.

Ook op mevrouw Waddington miste de stem haar uitwerking niet. Zij sprong op, alsof het bed, waarop zij had gezeten, plotseling gloeiend was geworden.

„Zitten blijven!" zei agent Garroway.

Mevrouw Waddington ging zitten.

„Beste agent," begon lord Hunsington.

„Mond houden!" zei agent Garroway.

Lord Hunsington hield zijn mond.

„Oei," kreunde agent Garroway.

Hij bekeek zijn arrestanten in een doodsstrijd van besluiteloosheid. Hij verkeerde in de allerongelukkigste positie, op twee plaatsen tegelijk te moeten zijn. Hij moest de trap af rennen en de man bij zijn kraag nemen, die hem dat bosje aandelen van de Mooier en Beter had verkocht; maar dan moest hij dit tweetal boeven alleen laten, met het onontkoombaar resultaat, dat zij aan de gerechtigheid ontsnapten. En agent Garroway dacht er niet over, dat tweetal te laten ontsnappen.

Hij had namelijk, zolang hij bij de politie was, nog niet zo'n prachtige vangst gedaan. Zijn vrouwelijke arrestant was een inbreekster, op heterdaad betrapt, en zij had verzet tegen de politie gepleegd; en de man.... Hij had zo'n idee, dat het een berucht individu was. Misschien zelfs Willie de Kwast, wiens opsporing al maanden lang werd verzocht wegens verschillende misdaden. Hij moest die man meenemen naar 't hoofdbureau en hem opzoeken in de schurkengalerij. Wás het Willie, dan zat er promitie voor hem op.

Maar daar stond tegenover — als hij naar beneden ging en volgens de regels der kunst zijn vingers sloeg om de keel van die man daar, dan kreeg hij zijn driehonderd dollars terug.

Wat moest hij doen? Wat moest hij doen?

„Oei! Oeijoei!" zuchtte agent Garroway.

Er werden voetstappen hoorbaar, afgemeten voetstappen. Er kwam binnen zijn gezichtsveld een man met een voorkomen als een gezant, iemand met opbollend vest en een inktvlek op zijn neus. En toen de agent hem zag, slaakte hij een kreet van blijdschap.

„Hé!" zei agent Garroway.

„Meneer?" zei de laatstgekomene.

„U bent gevolmachtigde."

„Neen, meneer. Ik ben butler."

„Hé, Flèètcher!" blaatte de stem beneden.

Zij joeg de politieagent op tot een koorts van snelle handeling. In rustiger ogenblikken had hij zich misschien laten temmen door de bolle grijsgroene ogen, die hem met zoveel rustige strengheid aankeken, maar nu hadden zij geen verschrikking voor hem.

„U bent gevolmachtigde," zei hij nog eens. „Je weet toch zeker wat dat zeggen wil, als de politie dat tegen je zegt, uilskuiken? In mijn kwaliteit van handhaver der wet benoem ik je tot mijn gevolmachtigde."

„Ik heb geen zin om voor gevolmachtigde te spelen," gaf de man ten antwoord. Hij had in zijn stem diezelfde koudmetaalachtige ondertoon, waarmee hij eens een zoon van een markies had genoopt, het lidmaatschap van zijn club neer te leggen en naar Midden-Afrika te verhuizen.

Maar zelfs die klank gleed langs de koude kleren van agent Garroway heen. De man was door 't dolle heen.

„Wat jij voor zin hebt of geen zin hebt, moet je zelf weten, maar je doet wat ik je zeg, of ik laat je hangen. Ik heb je tot gevolmachtigde aangesteld en nu bén je 't, of je gaat de bak in wegens verzet tegen een handhaver der wet, behalve dat je een lik over je gezicht krijgt met die stok, zoals je er nog nooit en gehad hebt. Nou? Hoe denk je er over?"

„Als de zaken zo staan, als u uiteen hebt gezet," gaf de butler plechtstatig ten antwoord, „blijft me geen andere keuze dan aan uw wensen gevolg te geven."

„Hoe is je naam?"

„Rupertus Antonius Ferris."

„Waar woon je?"

„Ik ben in dienst van mevrouw Henry H. Waddington, momenteel verblijvend in Hempstead, Long Island."

„Nou.... ik heb in dat hokje twee bandieten zitten, die ze op 't hoofdbureau moeten hebben, gesnapt? Ik zal ze opsluiten." Agent Garroway sloeg de deur dicht en draaide, de sleutel om. „Nu hoef je niets te doen dan hier op wacht te blijven staan tot ik terugkom. Ik moet namelijk in de uitoefening van mijn plicht even naar beneden. Da's toch niet te veel gevraagd, wel?"

„Ik geloof wel, dat die taak binnen mijn vermogen ligt, dus zal ik mijn best doen, haar behoorlijk te volvoeren," antwoordde Ferris afgemeten.

„Vooruit dan maar," zei agent Garroway.

Ferris stond met zijn rug naar het slaapprieel en hij keek naar de maan, niet geheel vrij van droefgeestigheid. Maneschijn berokkende hem altijd een beetje heimwee, want het kasteel, dat voorheen het toneel was geweest van zijn werkzaamheden en waarbinnen hij zich zozeer op zijn plaats had gevoeld, was in het maanlicht op zijn mooist. Hoe dikwijls had hij, als onbezorgde, luchthartige huisknecht, de stralen der nachtvorstin zien weerspiegelen door de grote vijver.... hoe dikwijls had hij, met de intieme geluidjes van het landelijk leven in zijn oren fluisterend, staan peinzen, wie er de volgende dag om twee uur de wedren zou winnen. O blijde tijd, van kommer vrij!

Zijn dolende gedachten werden tot de wereld van het alledaagse teruggeroepen doordat iemand zachtjes, maar toch duidelijk, zijn naam uitsprak. Hij keek belangstellend rond en zijn nieuwsgierigheid groeide, toen hij opmerkte, dat er buiten hemzelf niemand op het dak was.

„Ferris!"

De butler was een man, die zichzelf in geen enkele omstandigheid toestond verwonderd te zijn, maar nu werd hij zich bewust van iets, dat wel wat gelijkenis vertoonde met die aandoening. Lichaamloze stemmen, die zijn naam uitfluisterden, had hij nog nooit meegemaakt. De stem van een der gevangenisklanten in het slaapprieel kon het slecht zijn, want dat vertrekje was aan de kant van de trap en de aangrenzende zijde afgeschut door een betonnen muur, en de deur was stevig en dicht. De twee opgeslotenen zouden hun stemmen veel luider moeten verheffen, wilden zij zich verstaanbaar maken.

„Ferris!"

De butler dacht: misschien is het een engel; en reeds begon hij zijn geest bezig te houden met andere dingen, toen hij een raampje ontdekte, hoog in het beton — een klein raampje in de muur aan zijn kant. Dus 't was tóch een der gevangenisklanten. Nauwelijks had hij het raampje ontdekt, of de stem sprak opnieuw, en ditmaal zo duidelijk, dat hij haar kon herkenen als de stem zijner meesteres, mevrouw Waddington.

„Ferris!"

„Mevrouw?" zei Ferris.

„Ik ben het, Ferris — mevrouw Waddington."

„Uitstekend, mevrouw."

„Wat zeg je? Kom een beetje dichterbij. Ik kan je niet verstaan."

Er waren vele dingen, die de butler nooit deed, als liggende beneden zijn waardigheid, maar er zijn van die omstandigheden, waarin men wat water in zijn wijn moet doen. Dus deed Ferris nu één dier dingen: hij ging op zijn tenen staan. Hij bracht zijn mond naar voren, in de richting van het gat in de muur, en herhaalde zijn opmerking.

„Ik zei: „Uitstekend, mevrouw."

„O! Enfin, maak dan maar voort, Ferris."

„Voortmaken, mevrouw?"

„Ja natuurlijk — laat ons er gauw uit!"

„Wenste u dat ik u bevrijdde, mevrouw?"

„Ja!"

„Hm!"

„Wat zei je?"

Het was lang geen pretje, op je tenen te staan, als je platvoeten hebt, zo had de butler ontdekt; maar men moet voor zijn werkgevers iets overhebben, dus steigerde hij nogmaals.

„Ik zei: Hm, mevrouw."

Nu stelde een tweede stem — die van lord Hunsington — een vraag.

„Wat zei hij?"

„Hij zei: Hm," antwoordde het stemgeluid van mevrouw Waddington.

„Waarom?"

„Ja, weet ik het? Als je 't mij vraagt, heeft hij gedronken."

„Laat **mij** maar eens met die kerel praten," zei lord Hunsington.

Het bleef korte tijd stil. Toen nam een mannelijke plaatsvervanger de rol van mevrouw Waddington over.

„Hé!"

„Meneer?" zei Ferris.

„Zeg eens jij daar, hoe heet je...."

„Dat weet u wel, meneer. Ik ben Ferris."

„O, Ferris. Ja. Luister dan eens naar mij, Ferris. Wil je vóór alles goed begrijpen, dat ik geen malle streken verdraag, en niets wat er op lijkt? En geen brutaliteiten ook? Deze goede, lieve dame heeft je verzocht — ik had natuurlijk kunnen zeggen: heeft je bevolen, maar ik zeg nu: verzocht — om ons er uit te laten, en jij antwoordt: Hm! Wat betekent dat? Oprecht en duidelijk antwoord geven — met ja of nee."

De butler steeg nog eens op zijn tenen.

„Die uitroep was bedoeld om aarzeling en twijfel te kennen te geven, uwe lordschap."

„Aarzeling en twijfel? Waarover? Waaraan?"

„Ik twijfelde, of ik er wel toe over kon gaan, u in vrijheid te stellen, uwe lordschap."

„Doe niet zo idioot. De sleutel zit in de deur."

„Ik bedoelde geen uiterlijke bezwaren, uwe lordschap — ik zinspeelde op de moeilijkheden, waaraan ik blootsta ten gevolge van de delicate positie, waarin ik mij geplaatst zie."

„Wat zei hij?" vroeg de stem van mevrouw Waddington.

„Iets over zijn delicate positie."

„Waarom zit hij in een delicate positie?"

(Wordt vervolgd)

KLEIN-WALCHEREN: Nederlands tweede miniatuurstad

Een grootse manifestatie in het herstelde Zeeland — Prins Bernhard landscommandeur van de Ridders van Sint Jan — Bekend Curaçaoënaar krijgt de Zilveren Anjer — Op de bromfiets van Nederland naar Zweden — Frans gezelschap speelt Franse klassieken in Den Haag en Amsterdam

Prinses Margriet in de regen

Walcheren heeft zijn herstel herdacht en het is een grootse, warm-aandoende manifestatie geworden. Dat kan — helaas — niet van alle herdenkingen in Nederland worden gezegd. Hoe goed ook bedoeld en voorbereid, dikwijls hebben dergelijke plechtigheden iets gekunstelds en iets onzegbaar saais, ademen ze een te Hollands-stijve geest of dragen zij het karakter van een onderonsje.

Op Walcheren echter was het eind vorige week anders. Daar vierde een heel, in het verleden zwaar beproefd, eiland met grote luister een herdenkingsplechtigheid, die, wat de bonte verscheidenheid van het programma betreft, niet makkelijk overtroffen zal worden. Oefende de betrekkelijk geïsoleerde ligging van het eiland, waar de bevolking nog in hoge mate een gesloten eenheid vormt, hier

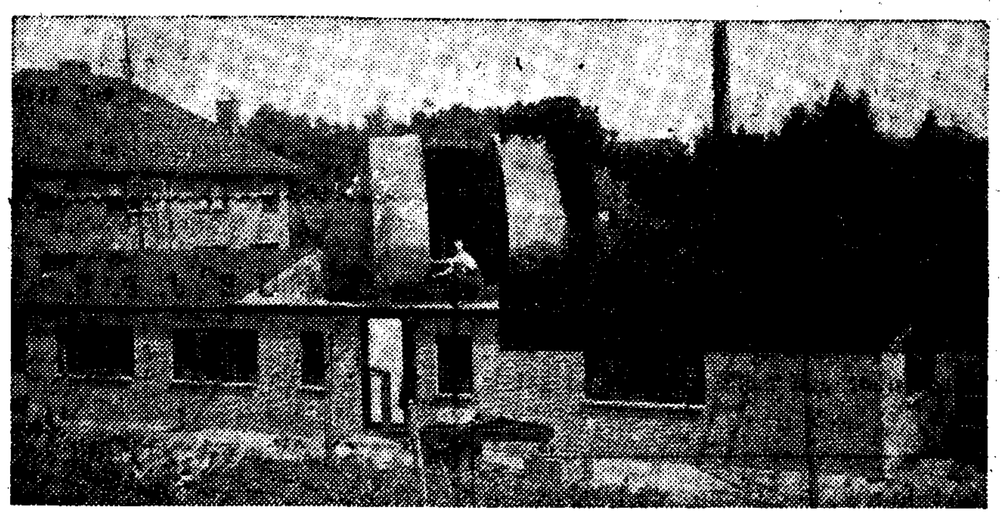
De week in Nederland

zijn invloed uit? Verstaan de Zeeuwen de kunst van het organiseren van een herdenkingsplechtigheid beter dan de Hollanders? Of speelde hier het feit een rol, dat bij de bevolking van Walcheren de bange oorlogsdagen, de periode van de inundatie en de daarop volgende ellende nog vers in het geheugen liggen? Wij weten het niet, maar een feit is, dat Walcheren eind vorige week een feest — in de goede zin van het woord — heeft gevierd, dat klonk als de klokken van het - gedeeltelijk - herstelde Middelburg.

Onder zware wolkenluchten....

Zware wolkenmassa's joegen over het groene eiland, toen 's morgens de eerste gasten arriveerden en nu en dan kletterde een bui omlaag op de vlaggende huizen van het weer in zijn oude glorie herstelde eiland. De eigenlijke plechtigheid — de vorige dag was reeds een middeleeuws spel op het Abdijplein in Middelburg vertoond — begon strak én statig, zoals de Zeeuwen dat door de eeuwen heen gewend zijn, met een herdenkingsbijeenkomst in de (protestantse) Nieuwe Kerk, bijgewoond door koningin Juliana en prins Bernhard. Omdat een belangrijk deel van Walcherens bevolking katholiek is, brachten de vorstelijke personen na afloop van deze door zeer veel autoriteiten bijgewoonde plechtigheid een bezoek aan de Rooms-Katholieke kerk van Middelburg.

Pas daarna kon het meer openbare gedeelte van de herdenking beginnen. De Zeeuwen hadden twee grote en kleurige manifestaties voorbereid: een indrukwekkende militaire parade en een folkloristisch schouwspel. De parade had nog een merkwaardig voorspel gehad. Een tikje bevreesd alweer een beroep te moeten doen op de militaire eenheden, die én in de na-oorlogse jaren én na de ramp zo veel voor Zeeland hebben gedaan, hadden de organisatoren van de herdenking geaarzeld detachementen van elders voor de parade uit te nodigen. De militaire autoriteiten hadden echter toch lucht gekregen van de plannen voor een militaire optocht en het gevolg was, dat Middelburg een militair schouwspel te zien kreeg, dat ondanks de stromende regen alle toeschouwers wist te boeien; óók de opvarenden van verschillende buitenlandse oorlogsschepen, die in de haven van Vlissingen ligplaats hadden gekozen.

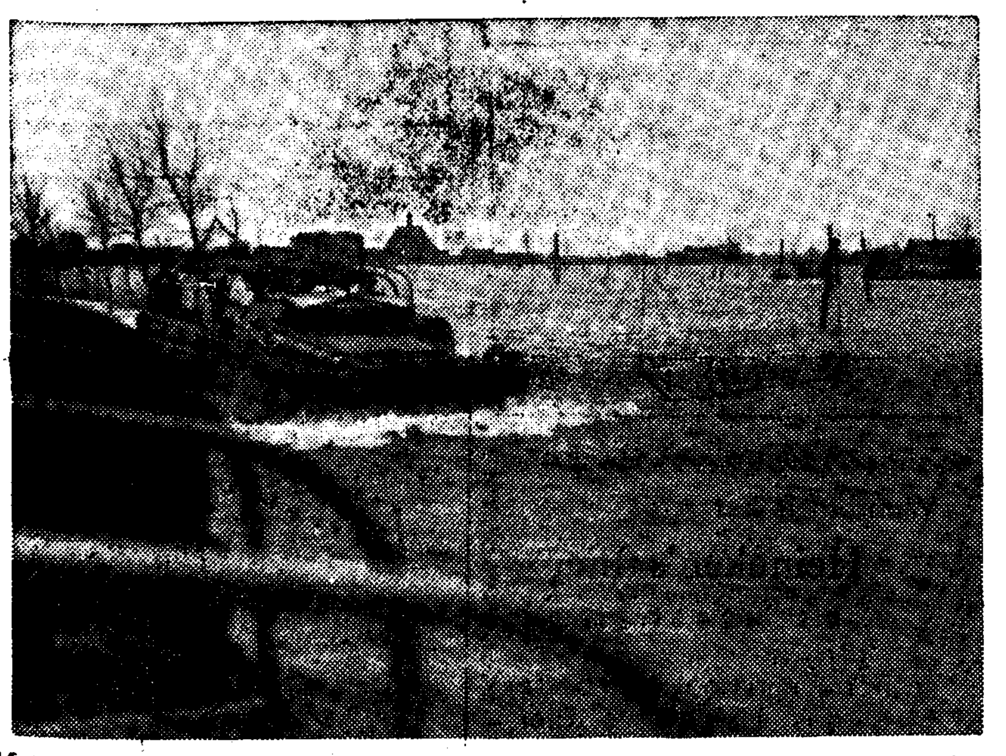
Met eigen handen bouwde de Nederlandse amateur-sterrenkundige P. G. Meesters, een beton-timmerman uit Halfweg, zijn sterrenkijkers en zijn geheel up to date ingerichte sterrenwacht met koepel en al. De amateur-astronoom, die dezer dagen met zijn bromfiets naar Zweden reed om daar de zonsverduistering waar te nemen, bij de bouw van zijn observatorium.

Een gewest kwam tot leven

Niet minder aantrekkelijk was de grote folkloristische manifestatie, waar 3500 Zeeuwse mannen, vrouwen en kinderen, voor de overgrote meerderheid in de fraaie klederdrachten van het eiland, aan deelnamen. Een heel gewest kwam hier tot leven! Hetzelfde kan men zeggen van de openluchttentoonstelling Klein-Walcheren, waar alle gemeenten van het eiland dikwijls bijzonder fraai uitgevoerde modellen van raadhuizen en kerken, boerderijen en woningen voor hebben bijgedragen. Deze tentoonstelling blijft de hele zomer geopend en allen, die met verlof naar Nederland komen en plezier hebben gehad in Madurodam, wordt aangeraden ook eens op Klein-Walcheren te komen kijken. Het is de moeite waard.

Bij de gehele plechtigheid viel — afgezien van de regen — slechts één treurige noot op. In het Walchers kanaal had, ter opluistering van het herdenkingsfeest, op het ogenblik, dat Koningin en Prins langs reden, een groot deel van de Zeeuwse vissersvloot ligplaats gekozen. De gepavoiseerde schepen leverden een alleraardigst gezicht op, maar van de tragiek, die de

(Vervolg elders in dit blad)

Met grootse plechtigheden heeft het in de oorlog zo zwaar getroffen Zeeuwse eiland Walcheren zijn herstel gevierd. Tijdens de inundatie van het eiland in het laatste oorlogsjaar. Links een Engelse amphibie-tank.

P.v.d.A. heeft nog geen standpunt bepaald

Het antwoord op de vraag van de KVP, wat de PvdA eigenlijk wil wat betreft de samenwerking in regering en volksvertegenwoordiging, zal vermoedelijk niet voor het eind van deze maand te verwachten zijn. In socialistische kring wordt de beslissing van de katholieken in de PvdA over de vraag of zij leden van deze partij zullen blijven liever eerst afgewacht alvorens een reëel standpunt tegenover de KVP in te nemen. De beslissing daaromtrent is niet vóór 25 Juli te verwachten.

Gewacht wordt op Kath. Werkgemeenschap

Is de uitslag van het beraad der Katholieke Werkgemeenschap eenmaal bekend, dan zal dit vermoedelijk ook tot een duidelijker beeld van de politieke situatie bijdragen. Voorlopig zijn de spanningen van het partijpolitieke vlak nog niet naar dat van de regering overgesprongen. Wel is men er zich ook in het Kabinet van bewust, dat wanneer deze spanningen niet spoedig worden opgelost, zij consequenties zullen hebben.

Het aanknopingspunt voor moeilijkheden, die verder doorwerken, zou kunnen zijn de houding van de minister-president dr Drees door zijn aanwezigheid op de kaderdag van de PvdA.

De tafel stond gedekt

Als diplomaten schieten....

Londen. — Op de stoep voor het gebouw van het Dominicaanse consulaat-generaal te Londen heeft de politie twee gewonden gevonden. Het waren Don Luis Bernardino, de eerste secretaris van de consul-generaal, en kapitein Antonio de la Mazas Valques, de luchtvaart-attaché. Zij hadden in het consulaatsgebouw op elkaar geschoten. Zij zijn naar een Londens ziekenhuis overgebracht. De politie stelt een onderzoek in.

Inmiddels is Don Luis Bernardino aan de bekomen verwondingen overleden.

De andere gewonde diplomaat heeft vijftig procent kans om zijn verwondingen te overleven.

Table for two

De schietpartij is gebeurd in de luxueuse ontvangzalen van de ambassade. Bernardino werd in het hoofd geraakt en wankelde uit het gebouw. Ongeveer dertig meter van de ingang af zakte hij langs de weg in elkaar. Even later kwam kapitein Valquez uit de ambassade. Bloed stroomde hem langs zijn linker arm en hand. Beide mannen lieten een duidelijke spoor van bloed na, dat leidde naar een kamer in de ambassade waar voor twee personen gedekt was.

Voorbijgangers waarschuwden de politie. De gewonden werden zó snel mogelijk naar een hospitaal gebracht. Beiden werden direct geopereerd, maar Bernadino stierf. Kapitein Valquez had een betrekkelijk rustige nacht, welke zijn opvallend mooie echtgenote wakend bij hem doorbracht. Zijn toestand wordt zeer ernstig genoemd.

Er is sprake van dat de ambassadeur van de Dominicaanse republiek tijdelijk de diplomatieke immuniteit zal opheffen van de ambassade om Scotland Yard in de gelegenheid te stellen een diepgaand onderzoek in te stellen.

Mendes France hoopvol gestemd

Parijs. — In officiële kringen te Parijs zegt men dat de Franse premier zeer hoopvol gestemd is. De hoop dat Mendes France voor 20 Juli een aanvaardbare overeenkomst over het „staakt het vuren" in Indo-China zal weten te bereiken is toegenomen na de ontvangst van de eerste berichten over het onderhoud met Molotov.

Het Franse bericht dat het onderhoud tussen Mendes France en Molotov „hartelijk en bemoedigend was" heeft in Washington weinig enthousiasme gewekt.

De Verenigde Staten houden vast aan een houding van afwachten alvorens Foster Dulles of Bedell Smith een eventuele machtiging te verstrekken.

Na aftreden van regering

Nationalisten in Tunis hoopvol gestemd

Tunis. — Tunesische nationalisten zijn van oordeel, dat het aftreden van de regering van premier Mohammed M'zali wellicht „een nieuw tijdperk" in de Frans-Tunesische betrekkingen inluidt. Men verwacht, dat de Franse eerste minister, Mendès-France, binnenkort nieuwe besprekingen met de nationalistische „nieuwe grondwetspartij' zal beginnen om een basis voor een regeling te vinden. Men is er zich evenwel van bewust, dat Frankrijk voorrang zal geven aan het Indo-Chinese vraagstuk.

Intussen zetten de Franse troepen, die versterkingen hebben gekregen, hun strijd voort tegen de gewapende opstandelingen, die reeds twee maanden het Tunesichse platteland onveilig maken. Niettegenstaande de Fransen alle beschikbare troepen in de strijd hebben geworpen, zijn sinds April slechts 58 opstandelingen in de strijd gesneuveld en acht gevangen genomen. Het aantal verzetsstrijders wordt geschat op 2.500.

De Donau zakt

Ontzettende ramp eist zware verliezen

Wenen. — De hoogte van het water in de Donau te Linz, dat een recordhoogte bereikte van bijna tien meter, is later gezakt. Tevoren hadden in deze zwaarst getroffen stad in het Oostenrijkse rampgebied 15.000 mensen moeten ontruimen. Gas en electriciteit waren uitgevallen. De schade aan de gewassen in het rampgebied beloopt tientallen millioenen guldens. De evacuatie wordt met behulp van de Amerikanen krachtig voortgezet. Ook de Russen hebben hulp aangeboden.

In Zuid-Duitsland hebben de overstromingen, naar men meent, haar hoogtepunt nog niet bereikt. Hier wordt de materiele schade in het duizend vierkante kilometer overstroomde gebied geschat op honderd millioen Mark.

Radio-Praag meldt overstromingen in Midden- en Zuid-Bohemen; in de Tirol staan honderden hectaren onder water.

De toestand

In Oostenrijk zijn tot dusverre zes personen omgekomen. Meer dan tienduizend mensen moesten uit overstroomde huizen worden gered. Meer dan 50 dorpen werden ontruimd.

In de Tirlo en Salzburg schijnt het overstromingsgevaar wat af te nemen, doch in opper- en beneden-Oostenrijk en in het gebied van Wenen neemt het gevaar toe.

De reddingswerkzaamheden in Passau worden ernstig belemmerd door de snelle stroming van de gezwollen Inn en Donau. Het water bereikte een gasfabriek, waar het werk moest worden stopgezet. Het zal weken duren, voor de gasvoorziening kan worden hervat.

Bij Neuhauss, 20 km ten Zuiden van Passau, is de stroom zo sterk, dat men geen kleine boten voor het reddingswerk kan gebruiken. Aan het Amerikaanse leger is verzocht stormboten beschikbaar te stellen.

Tussen Landau en Wallensdorf is door een dijkbreuk de Isar buiten haar oevers getreden en moesten de laaggelegen gedeelten van Landau worden ontruimd. Ook in Oost-Duitsland dreigen overstromingen.

Chili in financiele nood

Santiago. — De Chileense ministe van financiën heeft in het parlement gewezen op de ernstige toestand van 's lands financiën. Ondanks drastische bezuinigingen zullen de uitgaven dit jaar ruim 80 milliard peso's bedragen en het tekort ongeveer 19 milliard waardoor het totale tekort van de staatsbegroting voor de laatste jaren stijgt tot 40 milliard peso's.

De minister deelde voorts mede, dat de uitgaven op grond van het huidige niveau het volgend jaar 117 milliard peso's zullen belopen.

OLIE BRON TRINIDAD

Port of Spain. — Men is begonnen met het boren van de eerste oliebron van Trinidad onder de zeebodem, 15 mijl ten Westen van de golf van Paria.

Het werk wordt verricht door de United British Oilfields of Trinidad voor de Trinidad Northern Areas Limited.

SVB-competitie

Paramaribo. — In het Suriname-stadion behaalde de kampiene Robinhood een 7—0 zegen op P.V.V., de rust ging in met 2—0.

AGENDA

WEST-END: „Voodoo Tigre" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Angeles de la Calle" 19 en 21 uur.

ROXY: „Jamaica Run" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Ball Taberin" 20 uur.

ROYAL: „Torchsong" 20 uur.

REX: „Deported" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Night and Day" 20 uur.

STADHUIS: Statenvergadering 20.30 uur.

APOTHEKEN

De nachtdiensten worden waargenomen in *Otrabanda* door: *Botica Central*, Bredestraat 45, tel. 3281, voor *Punda* door *Botica Nueva*, de Ruyterplein, tel. 2838.

WIT GELE KRUIS

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster de Lannoy, van Eyck van Voorthuizenweg 2, tel. 3572.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De getalletjes van de rapporten van de M. B. over het afgelopen weekend zijn; 15 processen-verbaal, 8 waarschuwingen en 22 assistenties.

NA DE POLITIEKE VERGADERING..

Om tien voor drieën s'nachts ontdekte de patrouille van de M. B. een vrouw op de weg naar de stortplaats op Veeris. We vrouw werd aangehouden en naar haar woning gebracht. Aldaar kwam aan het licht, dat de vrouw het huis had verlaten terwijl haar man sliep. Beiden waren die avond naar een politieke vergadering geweest en hadden nogal gedronken.

KENNISSEN VLUGGER DAN M. B.

Een dronken man liep op Buena Vista en was wat lastig. Bij aankomst van de patrouille bleek dat kennissen de man reeds hadden meegenomen.

DRONG BINNEN EN GING SLAPEN

Op Soledad verzocht de bewoonster van perceel 58 assistentie, daar een man haar woning binnen was gedrongen en „iets" van haar verlangde. Zij vluchten uit het huis. De patrouille van de M. B. trof de man aan op het bed van de bewoonster en gaf hem over aan de K & Z-politie.

India. — Te Jamsjedpoer is een epidemie van encephalitis (hersenontsteking) uitgebroken. Reeds 26 kinderen zijn overleden. Ook in Calcutta zijn enige gevallen van encephalitis gemeld.

VAN HET FILMDOEK

ANGELES DE LA CALLE

Willemstad. — Hedenavond draait in het Cinelandia theater de première van de opzienbarende Mexicaanse film „Angeles de la Calle". Tropical Films brengt de laatste tijd veel goede films naar Curaçao en is wat betreft „Angeles de la Calle" daarin ook weer geslaagd. In deze film spelen Emilia Guiu, Gustavo Rojo en Andrea Palma, die op Curaçao geen onbekenden zijn.

De film behandelt een probleem, dat in de praktijk wel eens schijnt voor te komen. Een rijk jongetje verlangt naar de liefde van zijn moeder en trekt zich veel aan van de afgeluisterde mededeling van moeder tot vader, dat zij wenst te scheiden. Vader vertrekt naar het buitenland, het rijke zoontje loopt weg en wordt opgevangen door een negerjongen die hem in zijn vriendenkring brengt. Het rijke zoontje wordt nu krantenverkoper en blijft slapen in de hut (clubhuis) van de club. Hoewel de knaap toch nog naar de liefde van zijn moeder blijft verlangen, breekt voor hem een prettige tijd aan die echter slechts acht dagen duurt. Dan staat in de kranten die hij verkoopt zijn eigen foto afgebeeld en komen zijn kameraadjes er achter, dat hij is weggelopen. Hij wordt terug gebracht en dit herstelt tevens het huwelijk van zijn ouders. Echter is moederlief nog niet zo overtuigd van de vriendschap van de kameraadjes en wanneer de knaapjes op een fuifje zelf wat muziek gaan maken, vindt de moeder dit allesbehalve fraai en zij stuurt de jongens het huis uit. Dit kan zoonlief niet verdragen en hij rent achter zijn vriendjes naar buiten, juist op het moment dat een auto aan komt rijden.

De jongen wordt aangereden en raakt ernstig verwond. Het is de negervriend die zijn bloed mag afstaan voor zijn kameraadje. Het einde van de film brengt ons gelukkige mensen, de grote tuin van het buitengoed is veranderd in een speelveld voor de jongensclub en vader en moeder zien het baseballspel van hun zoon met zijn vriendjes glimlachend aan.

De film is zeer goed van compositie, en vervaardigd naar een werk van Felix B. Caignet, de schepper van „El Derecho de nacer" en „Los que no deben nacer".

SUEZ IN BESPREKING

Cairo. — De Britse regering heeft nieuwe voorstellen ingediend bij de Egyptische premier, Nasser, voor een oplossing van het geschil over de Suezkanaalzône.

De Egyptische premier, kolonel Gamal Abdel Nasser, heeft vier en een half uur geconfereerd met zijn raadgevers over dit nieuwe Britse plan.

Van de Tour

Nederland- en Amsterdam-voelt de koorts nog niet

Belangstelling, maar geen opschudding

(Van onze Tour-correspondent)

AMSTERDAM. — Wij zijn niet zo voor dat hele wilde en dat uitbundig enthousiasme. Wij kijken de kat liever eerst nog eens uit de boom. Wij hebben het allemaal best kunnen waarderen, dat de heer Goddet in zijn politieke steekspel met de organisatoren van de Ronde van West-Europa tot een voorpostengevecht in Amsterdam heeft willen besluiten, maar echt eraan méédoen, zoals de bevolking van de Franse steden dat pleegt te doen, neen, wij bekijken het circus op een afstand, critisch, maar eraan deelnemen door als hondjes achter renners in trainingscostuum te lopen en met stomme, bewonderende verbazing alles gade te slaan wat de Tour aan ongewoon vertoon wenst te élateren, neen. Eigenlijk staan we erbuiten. We zijn er niet echt ondersteboven van, zoals de Franse menigten in welke plaats dan ook, die zich niets laten ontgaan en die door hun vurige belangstelling, hun hartstochtelijke discussies, hun overschot aan vrije tijd en hun onuitputtelijk geduld bij het posten voor de hotels, waarin de renners logeren, zélf een stukje van het décor zijn geworden .

Dát mist de start van de Tour de France in Nederland en dat had men tevoren op zijn vingers kunnen uitrekenen. Dat hééft men waarschijnlijk ook wel gedaan, hoewel men organisatie, publicatie en omlijsting een waarlijk Frans cachet heeft gegeven en niets onbeproefd laat om de start van een gebeurtenis, welke zich ergens buiten de stad afspeeld.

Natuurlijk is men op dat punt in zijn mogelijkheden beperkt. Wij zijn geen mensen, die vrienden en verwanten bijeen roepen en een luisterrijk feest op touw zetten, wanneer wij ergens achter een hotelraam de schim van de heer Louison Bobet hebben zien bewegen; of die van puur geluk kunnen eten, slapen, noch als een redelijk mens denken, wanneer wij van aangezicht tot aangezicht hebben mogen staan met Le Bel Hugo, de athletische Zwitser, van wie niemand minder dan Jacques Goddet zelf in pure verrukking eens heeft geschreven, dat hij „beau comme un dieu", mooi als een god was.

Feiten en daden......

Wij willen feiten. Geen theater, geen lyrische ontboezemingen, geen beloften van dramatische spanningen, welke wij zullen gaan beleven, maar feiten. Keiharde, nuchtere feiten en sprekende daden, zoals de Nederlandse renners, die het vorig jaar in de Tour hebben geleverd. Dat is tastbaar, daar kunnen we iets voor kopen. Dat hebben we wèrkelijk en daarvoor kunt ge van ons de atmosfeer, of hoe ge dat ook noemen wilt, cadeau krijgen. Dat hebben we van vroeger toen we eerst Indië zochten en er specerijen, tabak, suiker en rubber vandaan haalden voordat we naar onze dichters gingen kijken. Zo zijn wij en geen tien Tour de France kunnen dat in ons veranderen. Evenmin als ge de Fransen ooit anders dan uren voor de hotels zult zien wachten en bij tijd en wijle hun geladen enthousiasme zult horen uiten in spreekkoren, welke de grote solisten willen bewegen naar het venster van hun hotelkamer te komen en hun supporters met een handgebaar en een glimlach voor hun geduld, hun trouw, hun aanhankelijkheid en hun adoratie te danken.

Wij niet. Wij blijven onderweg eens staan wanneer een of andere wagen met voor en achter de plakkaten van de Tour de France passeert.

....Om een handtekening

Natuurlijk, de gamins, de belhamels, die anders belletjes trekken of vuilnisbakken omkeren, hebben wacht geklopt voor de hotels, waarin de ploegen zijn ondergebracht. Zij hebben daar gestaan met hun uitgeknipte portretten en beduimelde blocnootjes of schoolschriften het stompje potlood, dat hen moet verrijken met de handtekening van Wagtmans of Van Est. Maar zij hebben niet tot 's avonds laat op de vensterbanken van de eetzalen der hotels gestaan, zoals men dat doet in Brest en Toulouse, in Luchon of Rouaan, in de hoop, dat men er een of andere wielergrootheid een biefstuk kan zien verorberen of een bij voorbaat besliste veldslag kan zien leveren met een bord spaghetti of een schaal vitaminenrijke salade.

De start van de Tour de France heeft belangstelling, maar geen opschudding gewekt. Ze geeft een zekere tekening aan de atmosfeer in de stad, maar ze beheerst deze niet. En ge hebt kunnen lezen(zo het u interesseerde, dat ze dubbel en dwars tevreden zijn over de manier, waarop men de zaken in Nederland heeft aangepakt, de grootmogende heren Goddet, Garnault, Wermelinger en „monocolonel Beaupuis", van wie men fluistert, dat zijn kolonelschap niet proefondervindelijk is bewezen, maar die als beheerder van de was een machtig, zij het onder bepaalde omstandigheden uiterst soepel heerschap is.

Niet door de koorst gegrepen

Neen, de Tourkoorts heeft Nederland nog niet gevoeld. De echte koorts, welke in Frankrijk alles uit haar verband rukt, kan in Nederland pas gedijen, wanneer de resultaten komen en de klassementen met goede plaatsen voor de Nederlanders. Maar dat laten we dan maar zo, in dewetenschap, dat de vakbekwame beheerders van Europa's grootste ronde hebben kunnen ondervinden, dat zij niet de enigen zijn, die grote evenementen smetteloos kunnen organiseren en met luister omgeven.

Wagtmans, gelukkig om zijn successen, wordt door een Belgische schone geluk gewenst.

Wereldrecord drie mijl verbeterd

Londen. — Tijdens de Britse kampioenschappen hebben de Engelsen Fred Green en Chris Chataway het wereldkampioenschap over drie mijl verbeterd door de afstand in 13 min. 32.2 sec. te lopen. Dit is 2 sec. sneller dan het 12 jaar oude wereldrecord dat op naam stond van Gunder Haegg, een Zweeds athleet, die zich hiermede van zijn laatste wereldrecord beroofd zag.

Bertus de Harder terug naar Den Haag

's Gravenhage. — De Haagse beroepsvoetbalclub „Den Haag" heeft medegedeeld dat Bertus de Harder, oud-Nederl. Elftalspeler, die in Frankrijk voor de eerste divisieclub Bordeaux triomfen heeft gevierd, een contract met de club heeft afgesloten. Dit contract zal een dezer dagen getekend worden.

Ook Bordeaux had de Harder een nieuw contract aangeboden, doch de Hagenaar geeft — naar hij zeide — er de voorkeur aan in Nederland te spelen, omdat hij daar al zijn familie heeft. Hij zeide „een prachtige tijd in Frankrijk te hebben gehad, maar ik kan nu misschien nog drie of vier jaren mee en die laatste jaren wil ik in Nederland spelen".

De Harder heeft vijf jaren voor Bordeaux gespeeld.

Uitreiking diploma's

Oranjestad. — Zaterdagavond was het in de Sociedad Bolivariana overvol. Geen wonder, voor het eerst in de geschiedenis van de Arubaanse Muziekschool zouden er diploma's worden uitgereikt. De heer Frans de P. Wever in zijn kwaliteit van Voorzitter van de Raad van Toezicht was de eer toebedeeld dit te mogen doen. In een korte toespraak wenste hij ouders en kinderen van harte geluk en hoopte dat de beginselen van de schone kunst, welke zij op de school hadden geleerd, hun en hun omgeving tot genot zouden zijn.

De namen van de geslaagden zijn: Norman Arends, Enid Arends, Arline Arends, Elias Mansur, Poppy Raymann, Trudeke Stam, Ruben Wever, Huti Hoen, Judith Habibe, Katja Veenhuys, Jossy Luidens, Marijke v.d. Bijl, Hannie Steenmeyer, Theresita Semeleer, Luis Daal, Marijke Warts, Marijke Thijssen, die het A.1 diploma verwierven. Het A.2 diploma ontvingen Ilse Westerborg, Remy Raymann, Frieda Liechtenstein, Astrid Figerio, Janny Nagel, Rika Veger, Winalda Williams, Nelsie v.d. Linden, Dineke Baart, Marijke Wessel, Elly Kleve, Astrid Viana, Carmen Toejeehut, Anna Broadbelt, Peter v. Drimmelen en Willy Doesberg, terwijl Gerda Toejeehut voor B.1 en Denicio Todman voor B.2 slaagden.

Het kinderkoor en blokfluitgroep van de heer Treytel deden hun uiterste best een goed figuur te slaan en zij slaagden daar uitstekend in. De verrassing van de avond was wel het optreden van Toejeehut en Todman met hun „Meditation" uit de opera „Thais" van Massenet.

Na de pauze vertoonde de heer J.v. Zijl enkele films. Hierna werd mevrouw Steenhuizen door haar leerlingen bedacht met een cadeau en fraaie bloemen en om half elf behoorde ook deze avond tot het verleden, doch niet de voldoening die onderwijzers en leerlingen hadden van het geven en genoten muziekonderwijs.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Ora infantil
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.10 Parada deportiva
19.30 Wat de handel biedt.
30.30 Programma Antillana
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade.
21.30 Buitenlands weekoverzicht.
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Zieken en Zuigelingenzorg
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerde muziek
20.10 Sport reportage
20.15 Gevarieerde muziek
20.30 Gevarieerde programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.00 Populair favorites
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
Sales & Service.
20.15 Sportnieuws
20.30 Peticiones
21.15 Muziek
21.30 Sluiting

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Muziek
17.45 Heinekens biri, Wrokomans prisiri
18.00 Hersengymnastiek
18.45 Nieuws
19.00 Gezondheidsgids
19.30 Verzoekplaten
19.45 Hoe zit dat
20.45 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden
21.25 Muziek
21.30 Sluiting

De week in Nederland

(Vervolg)

toekomst misschien voor vele vissersgezinnen brengen zal, als het plan tot afdamming van de Zeeuwse stromen doorgaat, sprak een bord, bevestigd aan de mast van één van de schepen, waarop het volgende te lezen stond:

De Oosterschelde zout,
De oesters brengen goud.
De Schelde ingedamd,
De visserij verlamd.
Hoge dijken,
Die niet bezwijken.
De Oosterschelde vrij,
Voor onze visserij.

Ridders van Sint Jan

De herdenking van Zeelands herstel was niet de enige plechtigheid, die deze week in Nederland plaats had. In de prachtige, oude grafelijke zaal van het Binnenhof met zijn hoge hanebalken en zijn aan voorbije eeuwen herinnerende sfeer, had de installatie plaats van prins Bernhard als Landscommandeur van de Orde van Sint Jan, een van de oudste riddergenootschappen van de wereld en nauw verwant aan de katholieke Orde der Maltezer Ridders. Enige honderden leden en vele genodigden, onder wie de Koningin, woonden de installatie bij. De Rechtsridders van Sint Jan in hun zwarte mantels met achtpuntig kruis en de talrijk vertegenwoordigde Maltezer Ridders in hun prachtige kledij, wekten in deze stemmige omgeving de indruk, dat men was verplaatst in een vroegere eeuw. Prins Bernhard hield, nadat hem de riddermantel was omhangen en nadat hem het zwaard van de orde in handen was gelegd, een toespraak, waaruit bleek, dat hij het landscommandeurschap heeft aanvaard, omdat hij de taak van het genootschap: hulpverlening aan hen, die daar behoefte aan hebben (zulks in nauwe samenwerking met het Rode Kruis) een zeer reële en dankbare acht.

De Prins — ter gelegenheid van wiens verjaardag op de dag, dat wij deze brief schrijven, overal de vlaggen wapperen — is wel een man, die midden in het Nederlandse volk staat en naar alle zijden een stimulerende werking tracht uit te oefenen. Nauwelijks twee dagen na de plechtigheid in Den Haag reikte hij in Amsterdam vier Zilveren Anjers uit aan mannen, die zich op cultureel gebied bijzonder onderscheiden hebben. Onder hen bevond zich ook de heer Bos Kaljon, voor wie mr N. Debrot het ereteken in ontvangst nam.

Ook prinses Margriet stond in de belangstelling. Dapper heeft zij met haar klassegenootjes op vier achtereenvolgende avonden aan de wandelmarsen van de Avondvierdaagse deelgenomen, waarvan de laatste avond in de stromende regen. Een bewijs van doorzettingsvermogen, dat men als vanzelfsprekend accepteert, maar waar toch ook nog lang en in zeer waarderende zin over gesproken zal worden.

Sport en wetenschap

Een uitzonderlijke sportieve prestatie, ditmaal merkwaardig genoeg in dienst der wetenschap, leverde de zeventigjarige amateur-sterrenkundige P. G. Meesters, een beton-timmerman uit Halfweg. Reeds vóór de oorlog verwierf de heer Meesters bekendheid, doordat hij in zijn halverwege tussen Amsterdam en Haarlem gelegen woonplaats zelf een sterrenkundig observatorium bouwde, terwijl hij ook een boek over zijn ervaringen als amateur-astronoom schreef. Thans is de heer Meesters met zijn bromfiets van Halfweg naar Figeholm in Zweden gereden, een afstand van bijna 1500 kilometer, om daar de in Noord-Europa goed zichtbare totale zonsverduistering van deze week te kunnen waarnemen. Hij is er overigens niet de enige Nederlander. Enkele tientallen Nederlandse amateur-sterrenkundigen vertoeven er samen met Zweedse collega's in een speciaal ten behoeve van de zonnewaarneming ingericht kamp en combineren er het nuttige en wetenschappelijke met het aangename.

Prachtig Frans toneel

Intussen schrijdt in Nederland het Holland-Festival voort. Het aantal toneelvoorstellingen, waar de concerten mee afgewisseld worden, is ditmaal veel groter dan vorige jaren en zo heeft men de laatste dagen in Den Haag en Amsterdam (de plaatsen, waar de meeste manifestaties van het festival plaatshebben) kunnen genieten van een aantal voortreffelijke toneelopvoeringen. In het bijzonder was dit het geval, toen het Théâtre National Populaire uit Parijs achtereenvolgens „Le Cid" van Pierre Corneille en de minder bekende „Don Juan" van Molière voor het voetlicht bracht.

Leider, regisseur en hoofdrolspeler van het Théâtre National Populaire is Jean Vilar, een nog jong en zeer dynamisch kunstenaar, die in Frankrijk zeer veel heeft gedaan om het toneel — en niet het minst de klassieken — meer tot het volk te brengen. De middelen, waar hij mee werkt, zijn uiterst eenvoudig: een open, in de zaal vooruitspringend toneel met als achtergrond een zwarte doek en slechts de hoognodige requisieten. Een scherm ontbreekt. Maar binnen dit uiterst eenvoudig bestek brengen Jean Vilar en zijn groep een opvoering tot stand, waarvan de geladenheid en de diepe bewogenheid elke toeschouwer treffen.

Juist voor een geheel volgens de klassieke regels — eenheid van tijd, plaats en handeling, tijd van handeling vierentwintig uur — gebouwd stuk als „Le Cid" leent zich een dergelijke wijze van opvoering bij uitstek. Velen, die tevoren misschien een beetje bang waren zich bij de „klassieke" Corneille te vervelen (Molière is een blijspeldichter en staat daardoor schijnbaar dichter bij ons), zullen door de uitvoering van „Le Cid" door het Parijse gezelschap anders en beter beleerd zijn. En wellicht zullen zij ook tot de conclusie zijn gekomen, dat de ogenschijnlijk knellende banden van een klassiek gebouwd stuk de schrijver dikwijls groter moeilijkheden tot het opwekken van dramatische spanning geven dan de verraderlijk losse taferelenbouw van zo menig modern toneelspel.

Wij zouden ons sterk vergissen, als velen het Parijse gezelschap van Jean Vilar hier niet gaarne zouden zien terugkeren voor een nieuwe reeks opvoeringen — ook van de „klassieke" Corneille en Racine!

Feller Aruba won verdiend van Venezolaanse selectie

Oranjestad. — Een tevreden menigte voetbal-liefhebbers verliet Zaterdagavond het Wilhelminastadion, omdat zowel de gasten als de Arubaanse selectie ploeg een wedstrijd gespeeld hadden waarbij van mooi open combinatiespel vol spanning te genieten was geweest. Dat de Arubanen ten slotte deze mooie wedstrijd wonnen was te danken aan het doorzetten van alle spelers en de goede geest welke er in de Arubaanse ploeg heerste. Met een ploeg van zo'n kwaliteit kan ruba vol vertrouwen de wedstrijd tegen het Nederlandse elftal tegemoet zien.

De Arubanen speelden een zelfverzekerd spel. In de 16e minuut kreeg Gonzalez na een goed opgezette Arubaanse aanval de bal goed van Kemp aangegeven en na Ortega omspeeld te hebben schoot hij keihard tussen de beide Venezolaanse backs op het doel waar keeper Magyar met een snoeksprong op het nippertje wist te redden.

Aruba nam de leiding

Er waren precies 20 minuten gespeeld toen Gonzalez een hoekschop mocht nemen. Hoog plaatste hij de bal voor het Venezolaanse doel waarna Kemp onder daverend gejuich van het volle stadion de bal onhoudbaar voor de Hongaar Magyar in het net schoot: 1—0..

Feller Aruba won....

Na de hervatting had het Arubaanse elftal een nog al ingrijpende verandering ondergaan. Keepel Lolli had de plaats van Tromp ingenomen, Gonzalez was door Dirks vervangen terwijl Jacobs als linksbinnen ging opereren. Raymundo Kemp ging in de plaats van Frans Kelkboom als rechtsbuiten spelen, terwijl kort na de hervatting middenhalf Brion vanwege een opgelopen blessure door Helder werd vervangen.

Na een duel tussen Perez en Asso speelde laatstgenoemde zich vrij en zonder zich te bedenken gaf hij de uitgelopen Lolli geen schijn van kans: 1—1. Er waren toen precies 8 minuten van de tweede helft verstreken. Echter was de vreugde in profgelederen van korte duur want de Arubanen geraakten in hun nieuwe opstelling ingespeeld en in de 15de minuut was het na een goede voorzet van Jacobs dat Mariscotty ten koste van een hoekschop een zeker doelpunt wist te voorkomen.

De hoekschop werd even later keurig door Kemp genomen en het was Bota die de bal onhoudbaar langs keeper Magyar schoot: 2—1. Door dat succes aangemoedigd ondernamen de Arubanen snelle aanvallen op het doel der gasten. In deze periode werd het spel door middenhalf Helder die Brion op waardige wijze verving, goed verdeeld. Toen in de 22ste minuut rechtsbinnen Bota in het strafschopgebied door Mariscoty ten val werd gebracht mocht Kemp ondanks de protesterende profs een strafschop nemen.... schot.... tegen de paal, maar de zeer snel reagerende Jacobs liet de hem geboden kans toen niet voorbij gaan en op de rand van het strafschopgebied knalde hij laag en hard in het door Magyar verdedigde doel: 3—1.

Dat was voor de toch uitstekend spelende profs te veel. Want toen de wedstrijdklok de 31ste minuut van de tweede helft aanwees was het Asso die met een hard en laag schot keeper Lolli geen schijn van kans gaf: 3—2.

Vol spanning verliep het laatste kwartier. De Arubanen kwamen weer meer in de aanval en zowel Helder, Kemp als Dirksz, kregen nog enige kansen maar hun schoten gingen over en naast Magyar's doel en toen de goed leidende Loefstok het eindsignaal gaf hadden de Arubanen een kleine zege behaald óp het Venezolaanse prof elftal dat kans had gezien het sterke Barcelona uit Spanje te kloppen.

Van de Arubaanse Sportvelden

Gelijk spel van Lago All Star tegen Venezolanen

Oranjestad. — De tweede wedstrijd welke het Venezolaanse selectieteam op Aruba speelde en wel tegen het Lago All Star was qua spel zeker een klasse minder dan Zaterdagavond het geval was tegen het Arubaanse selectie elftal.

Na ongeveer een kwartier spelen namen de gasten na een rustige maar goed opgezette aanval de leiding toen midvoor Otero hard en laag langs keeper Reyes schoot: 1—0 voor de gasten.

De Lago speelde met meer elan en in de 39ste minuut was het rechtsbuiten de Palm die met een hard schot keeper El Guerzabal het nakijken gaf: 1—1. De Lagovoorwaartsen bleven daarna even fel aanvallen en dat enthousiasme was aanleiding, dat na een voorzet van de Palm linksbuiten Martinez het leer langs de keeper in het net liep: 2—1. Kort was de vreugde in het Lagokamp want nog voor de rust was het linksbinnen Asso die met een kalm gericht schot de stand op gelijke voet bracht: 2—2.

Na de hervatting kwam het niet meer tot doelpunten, zodat in de stand geen wijziging meer kwam.

Na de wedstrijd werd na een korte toespraak door de Heer Tico Kuiperi de bekers aan de gasten uitgereikt. De prijs welke de firma Mansur Trading beschikbaar had gesteld voor de winnaar van de eerste wedstrijd werd door de aanvoerder van Aruba aan de aanvoerder der gasten uitgereikt terwijl de Mario S. Arends trofee aan de aanvoerder van de gasten werd uitgereikt voor het behaalde gelijke spel in de tweede wedstrijd. Met een driewerf hoera voor de gasten kwam het einde van deze sportmiddag.

De gasten werden gisteravond in het clubhuis van Aruba Jrs. ontvangen.

Hedenmorgen zijn de gasten weer naar Venezuela vertrokken, uitgeleide gedaan door de gemaakte vrienden en kennissen op Aruba.

De uitslagen van de overige gespeelde wedstrijden op de Arubaanse sportvelden luidden:

Bubali — Lafama 3-2; Hollandia (res.) — RCA(B) 7-0; Jong Aruba — Esrella 1-0; Lasalle (res.) — de West 6-1; Republiek — RCA III 1-5; RCN — Dakota 1-5; Eman Sport Club — RCA-veteranen 4-0; S.J.C. — Hollandia jrs. 2-3; Botafogo jrs — Estrella jrs. 1-0; Mariniers — Savoneta 2-0; Riverside — Voorwaarts 8-1.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling
05.30 — 23.00 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel 3209

Personeel Afdeling.

Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 17 Juli 12.00 W. N. G. Broug, Hotel, Negropont tel. 3072 — 2844
B.g.g. nadere inl. M. B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400

Materialen Afdeling
E. A. Wegman, Paralellelweg 7 tel. 4446
C. S. M.
Rederij
P. W. K. Zuiderent tel. 2950

Scheepsagentschap

08.00 — 23.00 Kantoor tel 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 —08.00
W. Punt tel 2269

Dok Afdeling.

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest, tel. 3146.

THEATER ASIENTO: Maandag „O.K. Nerone". Toegang boven 18 jaar.